

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

'Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1978
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 17
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 220.484
» 236.206
Εμβόσματα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεσ/νίκη

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Υπεύθυνος:
Ν. ΜΠΟΛΚΑΣ
Πρόεδρος
ΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Γεν. Γραμματέας

Χρονογράφημα

ΟΙ ΙΕΡΟΙ ΜΑΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ Του κ. Γ. Χατζηνασασαίου

Κατάρα για την Ελλάδα ή μετανάστευσή μας στο εξωτερικό. Λιγάρηθμο, για δικαιολογημένους και αδικαιολογητους λόγους, έθνος έμεις, υποφέρουμε αιώνα απ' τή φυλετική αίμορραγία τής αποδημίας. Έξαντλητικό, απελπιστικό, ανυπόφορο τό πανελλήνιο αυτό τραύμα, για τήν αναζήτηση καλύτερης τύχης πέρα απ' τή Ελλάδα σύνορα. Χωρίς, θέβαια, και να ληφθούν αποτελεσματικά μέτρα για τή ριζική αντιμετώπιση τής πανεθνικής αυτής φθοράς. Καί μήτε επιστρατεύθηκαν οι Ικανοί, οι ειδικοί μελετητές αυτής τής κατάντιας.

Δυναμική, όμως, παράλληλα, και ή παρουσία των συμπατριωτών μας στη ξενιτιά. Φαινόμενο παμπάλαιο για τή ξενιτεμένα μας αδέρφια. Η Φιλική Έταιρεία στα μαύρα χρόνια των τεσσάρων αιώνων στους Ασιατες, στο εξωτερικό φούντωσε τό νόημα τής Έθνικής επανάστασης. Καί οι απόδημοι Έλληνες δίνουν τώρα τόν αγώνα για να μη ξανατουρκεφεί ή ελληνόκτητη Κύπρος μας. Για να μη μολυνθεί απ' τή πέλματα τής ασιατικής στέππας τό ελληνογέννητο Αιγαίο.

Οι Έλληνες τής υπερατλαντικής περιοχής, ασύγκριτοι πρόμαχοι των έθνικών μας δικαιών, αποτλούν σήμερα τούς Σταυροφόρους τού Έθνους, πού δίνει, πρὸς τό παρόν, τήν ειρηνική μάχη τής υπαρξέως του. Για να μη ξευτίσει, ολόταλα, τό ανθρώπινο πνεύμα. Για να παραμένουμε ελεύθεροι, διδάσκοντας στους λαούς τīs ανθρωπίνες αξίες. Για να επιζήσουμε, σάν άθανάτους λαός, φωτίζοντας τούς δάρβαρους τής γής μπροστά σέ κάθε γκρεμοτοακισμό.

Κρίσιμες, πάντοτε, οι στιγμές τής ιστορίας για τόν ελληνικό χώρο. Αλλά και άπερίοριστοι οι θυσίες τού λαού μας για να ξεφεύγει απ' τούς θανάσιμους πανεθνικούς εξολοθρευμούς. Γονατιστή γι' αυτό μ' εύγνωμοσύνη ή ιστορία, μπροστά στον ήρηνικό αυτό λαό, πού προσφέρεται στους θωμούς του για τήν ελληνόμορφη ιδέα τής λευτεριάς. Αλλά και με κατάνυξι σήμερα στέκεται τό Έθνος έμπρός στον μεγαλειώδη αγώνα πού δίνουν οι Έλληνες μετανάστες στη μακρυνή αμερικανική ήπειρο, για να εξακολουθεί να ανεμίζει έδω στη γνήσια πατρίδα τους άδούλωτη ή γαλονόλευκη.

Στις δύσκολες αυτές ώρες τής σύγχρονης ιστορίας μας, κάθε Γραικός αποτελεί και μιά άσύγκριτη ιστορική περιήφανη μορφή, σέ ότι σχετίζεται με τό μεγαλείο τής γαλάζιας μας χώρας. Ο Έλληνας, όταν πρόκειται να θυσιαστεί για να επιζήσει αυτός ο τόπος, ούδέποτε περιμένει οποιοδήποτε προσωπικό άντάλλαγμα. Χωρίς, θέβαια, αυτό και να μ'εσ επιποδίζει ν' ά-

πλώσομε, από σκίρτημα ύψηλόβαθμο θαυμασμού, τή χέρια τής ψυχής μας και ν' άγκαλιάσομε τ' άσύγκριτα αυτά μακρυσμένα μας αδέρφια.

Μήνυμα στους Έλληνες τής ξενιτείας ή Πανελληνίους εύγνωμοσύνη για τόν άνισο και υπεράνθρωπο αγώνα τους. Απ' τή μάχη κάθε δίκαιης διαμαρτυρίας και τής παγκόσμιας ενημερότητας των Έλλήνων μεταναστών, πρὸς οποιαδήποτε ξενική κατεύθυνση, εξαρτάται τόν ή τύχη διακοσίων χιλιάδων καταδιωγμένων έμοσθών μας, πού χρόνια τώρα ξημεροβραδυάζονται στα αντίσκηνα τής Κύπρου μας, αλλά και ή μοίρα αυτού τού ταλαιπωρημένου άκρτικοδ μας νησιού. Πραγματική κατάσταση, πού προβάλλει τις ελληνικές έμπροσθοφυλακές των μετναστών μας, έξω από τό Κογκρέσο και στο Μέγαρο των Ηνωμένων Έθνών. Για να μη σούσει απ' τ' άκουστικά όργανα των αντιπροσώπων των λαών ότι, στα δοξασμένα πλάτη τού Αιγαίου, άς τό πάρουν άπόφασι, δέν έχουν θέσιν οι δάρβαροι.

Συγκινούμεθα, όμως, γνωρίζοντας ακόμη ότι, σύσσωμοι και οι συγχωριανοί μας, οι Τριγλιανοί, τού εξωτερικού, τάσσονται και έδω άγέρωχοι σηματοφόροι των Έθνικών μας υποθέσεων. Έθελονταί - Πρεσβεύται τής πανελληνίου ιστορίας των Κληρονόμοι τού πνεύματος και τής ιδέας των Μεγάλων προσωποκότητων πού γέννησε ή Τρίγλια.

ΜΙΚΡΑΣΙΑ

Άγιασμένα μέρη, εύτυχημένες μέρες, αγαπημένες γωνιές, θείες εύωδιές.

Όρφανεψάμε μακριά σου Μικρασία.

Οι Ίσκιου σου δέν μ'εσ λούζουν πιά.

Ξεράθηκε ή ψυχή μας στην προσφυγιά.

Άνθρωποι απελέκτοι: καθισμένοι σταυροπόδι

σε ρημοκλήσια άγναντεύουν τις όμιχλες σου.

Άνθρωποι αγαθοί, μεγαλόκαρδοι ρήμαξαν

μακριά σου βλογημένη Άνατολή,

γλυκύφωχη, πολύπαθη.

Άσπρομάλληδες γέροι, τί κι άν προσπαθώ

να σ'ε ζωγραφίσω με λόγια;

Τά χρώματά μου φτωχά,

τό δάκρυ μου στέρεψε,

ή καρδιά μου βουτήχτηκε στον πόνο.

Γριά Μάνα, Μικρασία, σ' αγαπώ.

Τά θράδνα τής μεγάλης θλίψης πάντα

ή ψυχή μου θα μερεύει σ' άκρογιάλια σου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΑΔΗΣ

'Εκδρομή - προσκύνημα στην παλιά μας πατρίδα Τρίγλια

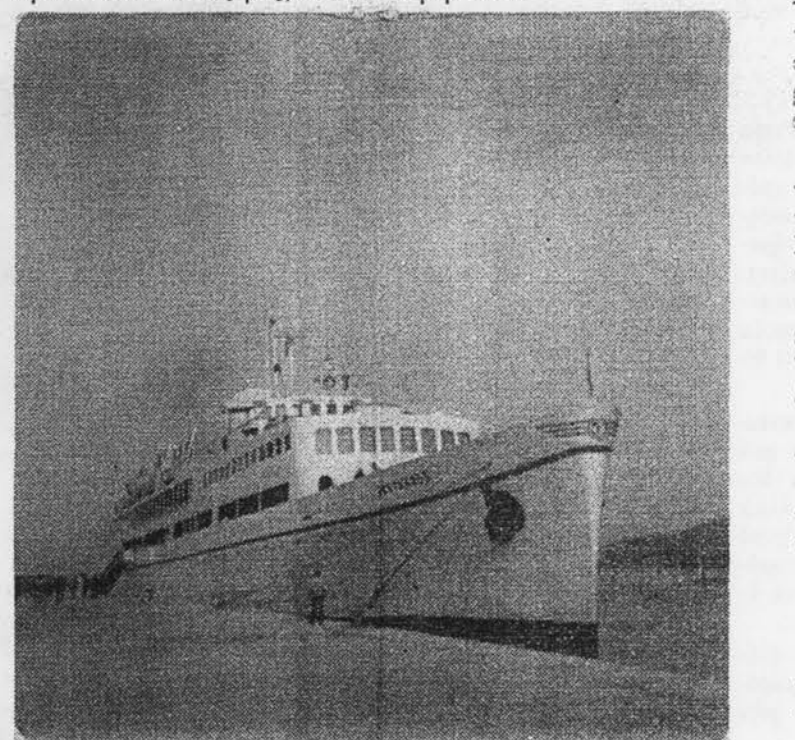
Από τόν συντάκτη μας κ. Ίωακ. Μήτσου

Τώρα πιά, πού ή εκδρομή τελείωσε, τώρα πιά, πού τό όνειρο έγινε πραγματικότητα, ο Σύλλογος Τριγλιανών μπορεί να καμαρώνει και να καυχάται για τό μεγάλο επίτευγμά του. Κανείς δέν μπορεί να παραδέξει τή μεγάλη προσπάθεια τού Συλλόγου μας, κανείς δέν μπορεί να μ'ην εύχαριστήσει τή Διοικητικά Συμβούλια τού Συλλόγου γι' αυτή τή μεγάλη προσφορά τους.

Χρόνια τώρα ένα ήταν τό όνειρο... Χρόνια τώρα μιά ήταν ή έλπίδα... Να θροθούμε για λίγο στην πατρίδα, πού γεννήθηκαν οι παππούδες μας, οι πα-

ήσουν τή πράγματά τους, να πιστέψουν ότι αυτό θ'άναι τό σπίτι τους... για μιά εβδομάδα.

Ο «Κένταυρος» κάτασπρος, ήρεμος, άγκυροβολημένος στο λιμάνι, δεχόταν τούς επισκέπτες πού αυτή τή φορά ήταν π'ό γνήριοι, ήταν π'ό δικόι του, ήταν Τριγλιανοί.

Ο άεξεαστος «Κένταυρος» πού μ'εσ μετέφερε στην παλιά Τρίγλια

τέρες μας και έμεις οι ίδιοι...

Ο Σύλλογός μας, ήταν επακόλουθο να δώσει ζωή στο όνειρο και φερέα στην έλπίδα τούτων Τριγλιανών και να πραγματοποιήσει τό μεγάλο προσκύνημα στην πατρίδα.

Δέν θα μπορούσε όμως να παραβλέψει κανείς τις δυσκολίες, πού θα ύπήρχαν για τήν πραγματοποίηση τού ταξιδιού αυτού, εάν δέν ύπήρχε ή μεγάλη οικογένεια των αδελφών Καθουνίδη, τή παιδιά τού άείμνηστου ευεργέτη μας Φίλιππα Καθουνίδη, να βοηθήσουν στην προσπάθεια τού Συλλόγου μας, διαθέτοντας τό ιστορικό για μ'εσ «Κένταυρος», με μειωμένες τιμές ειστηρίων στο ταξίδι μας αυτό.

Ήταν μεγάλος ο «Κένταυρος» για να χωρέσει όλους τούς Τριγλιανούς και ήταν εύρύχωρος, για να χαρούν τις όμορφές

Στιγμή εισόδου των Τριγλιανών στην πλατεία τής παλιάς Τρίγλιας

λούσε τό πρώτο γκρουπ για φαγητό. Δέν θα ξεχασθεί ποτέ ή πρώτη επαφή μας με τό εστιατόριο. Φωνές, έπιφωνήματα, χαρές, γέλια, ανυπομονησία για τό τί θα φάμε... Άρχισαν οι σερβιτόροι με άψογο τρόπο να σερβιτρον και να ξανασερβιτρον και οι Τριγλιανοί κατενθουσιασμένοι για τή έκλεκτα φαγητά να τρώνε και να ξανατρώνε...

Άφού πέρασαν απ' τό εστιατόριο και τή δύο γκρουπ, μ'εσ περίμενε στην αίθουσα χοροδού μιά έκπληξη. Μιά πλήρης όρχήστρα έπαιζε και τραγουδούσε σ' ένα θαυμάσιο περιβάλλον φωτιστικών και ήχητικ'ε. Άρχισαν να χορεύουν οι Τριγλιανοί. Περνούσε ή ώρα και ο χορός φούντωνε για τή καλά.

Όσοι νύκτωσε. Η ώρα ήταν περασμένη και έπρεπε να ξεκουραστούμε, γιατ' την άλλη μέρα πρωί - πρωί θ'άμασταν στη Σκόπελο.

ΕΠΙΣΚΕΦ'Η
ΣΤΗ ΣΚΟΠΕΛΟ
ΚΑΙ ΣΚΙΑΘΟ

Κυριακή πρωί: Μόλις έδωγα νε ο ήλιος στο μαγευτικό τοπίο τού Άγριντα και οι Τριγλιανοί έδωγαλαν ξεκούραστοι και κεφατό: από τό πλοίο για τή Σκόπελο. Θαυμάσαμε τό όραίο αυτό νησί και στις 12 είμασταν πάλι: στο πλοίο για τό δεύτερο σταθμό μας, τή Σκιάθο. Έπισκεφθήκαμε τό όμορφο νησί, τήν πατρίδα τού Παπαδικιάντη, και χαρήκαμε τις όμορφίες του.

ΓΝΩΡΙΣΑΜΕ ΤΗ ΧΙΟ

Φύγαμε τό άπόγευμα και ταξιδέψαμε όλη τή νύκτα για να μαστε τό πρωί τής Δευτέρας στη Χίο. Τρέξαμε να πάρουμε μασιτίες, να πάρουμε ούζο, να δοθούμε φωτογραφίες στο άγαλμα τού ηρωοποιητή Κανάρη, να χαρούμε τό όραίο νησί τού Όμήρου και να ξεκινήσουμε τό μεσημέρι για τή Σύμρνη.

ΦΘΑΝΟΥΜΕ ΣΤΗ ΣΥΜΡΝΗ

Ο «Κένταυρος» προχωρούσε ολόταχος και ή ήγανία μας να φθάσουμε εκεί, πού άλλοτε ήταν Ελλάδα, εκεί, πού ήταν κάποτε ή κοιτίδα τού ελληνικού πολιτισμού, κορυφώνονταν.

Τό άπόγευμα φθάσαμε στη Σύμρνη, φήμασταν ακόμη μακριά και όμως όλοι δογήκαμε στο κατάστρωμα και προσπαθούσαμε με κιάλια ή με γυμνά μάτια να διακρίνουμε τή Σύμρνη.

Θολούρα μεγάλη στα μυαλά μας. Σκέψαμε πολλές, εικόνες φρικτές καιροσυν γρήγορα - γρήγορα από μπροστά μας. Με τή μάτια καρφωμένα στη μεγάλη Σύμρνη, φάίρουμε στο νού μας τόσο πολλά. Νομίζουμε π'άνω

ΕΚΔΟΡΟΜΗ - προσκύνημα στην παλιά μας πατρίδα Τρίγλια

Ο Τούρκος Πρόεδρος μας άποκαιρετά κατά την άποχώρησή μας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ.

στο κορψομα της άγωνιάς μας πώς βλέπουμε φλόγες να ζώνουν την πόλη, να βλέπουμε τους Σμυρναίους να τρέχουν αλόφρονες μ'ην ξέροντας πού πηγαίνουν, να βλέπουμε πανικό, να βλέπουμε μέσα σ' αυτή την άναστατάωση άτάραχο τον μεγάλο ποιμενάρχη, τον ήρωικό έθνομάρτυρα Χρυσόστομο, τον άειμνηστο συμπατριώτη μας να συμπαραστέκεται το πρίμιό του στις δύσκολες αυτές στιγμές.

Μά ξάφνου! Νομίζουμε πώς άκούμε τον πόνο της καρδιάς του, Τους τελευταίους άναστεναγμούς, πριν από το μαρτυρικό θάνατό του...

Μά όμως το σφύριγμα του πλοίου μας ξύπνησε... Φθάσαμε στη Σύμωρη. Άρχισαν όλοι να δείχνουν γνωστά τους μέρη... Έδώ ήταν το Κορδελιό... Έδώ τό τάδε, εκεί τό τάδε...

Κατεβήκαμε. Βγήκαμε στη Σύμωρη. Τι όραία άλήθεια πόλη. Καινούργια! Γύρω στο λιμάνι και σέ μια μεγάλη έκταση ή νέα πόλη. Πίσω και μέχρι τή κάστρα ή παλιά Σύμωρη. Τά σπίτια, τή σοκάκια, όπως ήταν τότε... Ίδια ή Θεσσαλονίκη ή Σύμωρη, φώναζαν πολλοί. Ρίγχι από συγκίνηση σ' όλους μας. Τρέξαμε να δούμε, να φωνίσουμε χρυσαφικά και άσήμια (πού ήταν όμως πανάκριβα...) και να θαυμάσουμε την πόλη άπ' τή φηλά κάστρα της. Ένα μεγάλο γκρουπ επισκέφθηκε την άρχαία Έφεσο. Τό μεγαλειό του ελληνικού πολιτισμού δέν θά θαφθεί ποτέ κάτω άπ' τή έρείπιό της. Όλα φώτιζαν τή δόξα και τό μεγαλειό μιας πανάρχαιας ελληνικής εποχής.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΚΩΝ) ΠΟΛΗ

Νύκτωσε και φύγαμε. Φύγαμε με πολλές έντυπίσεις και πολλές σκέψεις. Πηγαίναμε γιά

τόν άλλο σταθμό μας. Γιά τήν Πόλη. Γιά τήν Κωνσταντινούπολη, γιά τήν βασίλευσα, γιά τήν πόλη των πόλεων. Σήμερωματρίτης φθάναμε στή Δαρδανέλια.

Έπάνω στο κατάστασημα όλοι μας βλέπαμε, θυμιάμασαν, σκεφτόμασαν. Όραίο ταξίδι, σέ ώραια μέρη. Οί ώρες περνούσαν και ή άγωνία μας να φθάσουμε μεγάλωνε.

Μπήκαμε στο Βόσπορο. Πάλι τή κιάλια στή μάτια μας και ή φαντασία μας έτρεχε να καλύψει τό μεγαλειό του Βυζαντίου. Η δ. Ίωάννα, ή ξεναγός του πλοίου, με μεγάλη ευγένεια και άνεση μας θύμισε τήν ιστορία του Βυζαντίου. Άπό μακριά οί τέσσαρις μινωάρδες πρόδιδαν τήν τοποθεσία της Άγίας Σοφίας και οί έξη μινωάρδες τή θέση του μπλε—ζαμί.

Πλέοντας άνάμεσα πιά στην πόλη, θαυμάζαμε αυτό πού χρόνια πολλά πριν ήταν τό κέντρο του πολιτισμού, του έμπορίου και των γραμμάτων. Άπό χρόνια πολλά πριν, εκεί στεριώθηκε και παρημένει μέχρι σήμερα τό κέντρο της Όρθοδοξίας. Κατεβήκαμε στην Κωνσταντινούπολη. Άρχισε ή άγωνία πού θά πάμε, τί θά δούμε, τί θά θυμηθούμε...

Όμως όλοι αυτόν τον ένενυρισμό μας τον καθούχασε μια όραία έκπληξη. Τό θράδου δέν θά φλεντούσαμε στο πλοίο, αλλά θά πηγαίναμε να δούμε γερύ της κοιτιάς... άπό τή χανουμάκια και να άπολαύσουμε ένα άνατολίτικο πραγματικό κέφι.

Τις καλύτερες θέσεις διαλέξανε όριμένιοι... μπροστά-μπροστά γιά να δούνε καλά, μ'ην πάει τζάμπα τό εισιτήριο...

Γέλια, φωνές, χειροκροτήματα, αλλά πάνω άπ' όλα τή μάτια όλων στην πίστα... Οί φωτογραφίες με τή χανουμάκια πήγαν και ήρθαν.

Σήμερωσε Τετάρτη. Άπ' τίς

8 τό πρωί άρχισε ή επίσκεψή μας στο Μπαλουκλή, στή παλιά τείχη της Πόλης, στην Άγία Σοφία, στο Τπό—Καπί (άξέχαστο θά μείνει γιά τό χρυσάφι και τίς πολύτιμες πέτρες των Σουλτάνων), στο Πατριαρχείο και γενικά στην παλιά πόλη.

Άπό τό μεσημέρι και μετά ό καθένας ήταν έλεύθερος να κάνει τή ψώνια του ή τίς προσωπικές του επισκέψεις.

Τους περισσότερους όμως άπορόφησε τό Καπαλί—Τσαρσί (ή μεγάλη αγορά). Σκοτώσαν τή πόδια τους εκεί μέσα, γιά να φωνίσουν τή δώρα τους, τή μιχλιμπίδια τους, τή χρυσαφικά τους, τή άλάδαστρα και τή σα άλλα, πού τό θράδου κατάκοποι στο πλοίο κάναν λογαριασμούς και ξανά λογαριασμούς μήπως τούς γέλασαν... οί Τούρκοι.

Νύκτωσε. Άρχισαν όλοι σιγά—σιγά να μαζεύονται στο πλοίο. Έξαντλήσαμε και τήν τελευταία στιγμή έξω, γιά να δούμε καλύτερα τήν Πόλη, γιά να θαυμάσουμε με τό φώς των φώτων όλη τήν μεγαλόπρεπά της.

ΚΟΝΤΕΥΟΙΜΕ ΣΤΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ...

Τά μεσάνυχτα φύγαμε. Τό πρωί της Πέμπτης θάμασαν στο Μουδανιά. Ίπνος δέν έπιανε κανέναν. Η αύριανή ή-

Ο συντάκτης τής εφημερίδας μας κ. Μάτσου Έωακείμ με τήν ούζυγό του στην σκάλα τής παλιάς Τρίγλιας

μέρα θάταν ή πιδ πολυπόθητη ήμέρα τής ζωής μας.

Άπ' τίς πέντε ή ώρα τή χαράματα όλοι οί Τριγλιανοί ήταν επάνω στο κατάστασημα. Έβλεπαν και άγωνιούσαν. Στίς έφτά φθάσαμε στο Μουδανιά.

Νάτα τή Μουδανιά! Όπως ήταν, λίγο φαρδύσαν τήν πλατεία, μεγάλωσαν και τή σκάλα, αυτές οί πολυκατοικίες παραπέρα είναι καινούργιες. Τέτοια και άλλα πολλά άκουγες άπ' τους Τριγλιανούς, πού θυμόταν καλά...

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΣΤΗΝ ΤΡΙΓΛΙΑ...

Κατεβήκαμε γρήγορα άπ' τό πλοίο και τρέξαμε άμέσως στή λεωφορεία, πού μας περίμεναν γιά να πάμε στην Τρίγλια. Πέντε λεωφορεία ξεκίνησαν γιά τό χωριό μας, γιά τήν πατρίδα... Η άπόσταση ήταν μικρή (10 χιλιόμετρα περίπου), ή άγωνία όμως μεγάλωνε τον δρόμο. Τά λεπτά περνούσαν άτέλειωτα, ή ώρα αιώνας...

Κατηφορήσαμε γιά τή Σιγή. Άλλαγήμένη... Τουριστικό κέντρο... Θυμηθήκαμε τό ποίημα: Άνάμεσα Τρίγλια—Σιγή και Μουδανιά... Μόλις άνηφορήσαμε και πήραμε τήν πρώτη στροφή, μπήκαμε στον μερά μας. Οί έλιές μας, τή κτήματά μας, τό δάσος με τή πεύκα, οί θρύσες με τή πολλά κρύα νερά τους, ο δρόμος με τούς άραμπάδες και τή κτηνά, πού πήγαμε στο χωριό.

Τά λεωφορεία λές και δέν περπατούσαν. Τά φτερά τής μνήμης τρέχαν πιδ μπροστά και φθάναν πιδ γρήγορα, όλο και πιδ κοντά, όλο και σέ πιδ γνωστά μέρη.

Εαφνικά όλοι πάγωσαν! Όλοι τή μάτια έπεσαν σ' ένα μαγευτικό τοπίο. Στους πρόποδες ενός ύψώματος και μέχρι κάτω στή θάλασσα ήταν σκαρφαλωμένη ή Τρίγλια!!

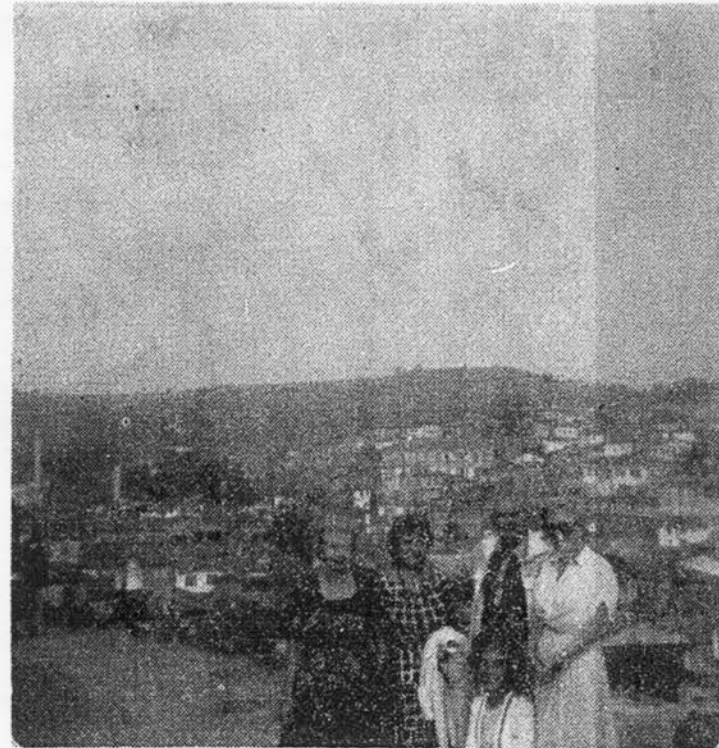
Νάτη!!! Τό χωριό μας! Τό σχολείο μας! Τά σπίτια μας!

Έδώ πάνω στην τελευταία στροφή και σέ πανοραμική θέση είναι ή Βαϊνού. Κατεβήκαμε. Πατήσαμε στην Τρίγλια... Βλέπαμε, βλέπαμε, βλέπαμε!... Τά πρώτα δάκρυα άρχισαν να τρέχουν. Πήραμε τήν πρώτη γούση άπ' τό χωριό μας. Φθάσαμε και σταματήσαμε στο μείντάνι...

Η συγκίνηση όλων μας κορυφώθηκε. Οί μεγαλύτεροι έδελπαν και έτρεμαν. Δέν πίστευαν μετά άπό 56 ελόκληρα χρόνια, πώς θάδελπαν τή ίδια τή στίτια τους, τίς ίδιες τίς γειτονίες τους, χωρίς καμιά άλλαγή!!

Νάτο!! Τό σπίτι του τάδε. Νά! παρακάτω, πίσω άπ' έδώ ο Ντερές... Νά!! Νάτο!!

Όμως, τό άλάφιασμα αυτό διέκοψε ή παρουσία του Τούρκου πρόεδρου του χωριού, ο οποίος ήρθε με χαρά και με συγκίνηση (έπως είπα) να μάς υποδεχθεί.

Ο κ. Χρυσός Καβουνίδης, ή ούζυγός του, ή έγγονή του και οί άδελφός του στην Βαϊνού

δωμάτια, πού κοιμήζαμε τή κουκούλια...

Κλείσανε γιά λίγο τή μάτια και φέρανε τόσα... στην μνήμη τους. Τους γονείς τους, τή παιδικά τους χρόνια, τήν άνέμελη ζωή τους...

Προσκύνημα πραγματικό τό Σχολείο. Άγέραςτο, στο πέραμα του χρόνου, δέχθηκε με χαρά τούς πρώτους μαθητές του. Νά ή τάξη μου!! Εκεί είναι ή Τρίτη τάξη... Εκεί...

Η δασκάλα κ. Άννα Καλπάκη έγραψε στον πίνακα της τάξης της: «Σχολείο μου άγαπημένο, χαίρομαι πού σέ ξαναβλέπω και κλαίγω από χαρά».

Οί γονείς μας τό κτίσανε! Κι έμεις οί μικροί δοθήσαμε, λέγανε πολλοί... Μά πρώτος ήταν ο μεγάλος εργάτης, ο εργάτης του Θεού και των ανθρώπων, ο Οεσπότης μας! Ο Χρισστόσιος, έλεγαν οί άλλοι.

Πήγαμε στίς εκκλησιές μας. Στόν Άη-Γιώργη τον επάνω, στον Άη-Γιώργη τον Κάτω, στην Παντοθαισίσα, στον Άη-Γιάννη.

Μαύρισε ή ψυχή μας... Πώς ήταν τότε! και πώς είναι σήμερα!

Πήγαμε στο Καζίνο. Δέν είναι όπως τότε... Έμεις όμως θυμηθήκαμε τίς μεγάλες δόξες του και χορέψαμε, τό «Χορέψτε Έλληνίδες».

Πέρασαμε άπ' τό Τσαού—τσεσμέ! Τρέχουν ακόμη οί θρύσες νερό... Πήγαμε στο Νεκροταμείο. Δέν υπάρχει!... Με δυσκολία μπορούσαμε να διαβάσουμε τή μεγάλα γράμματα πού είχε στον τοίχο του.

Δέν είχαμε χρόνο να πάμε στή μοναστήρια μας. Στο Πατέρων, στο Σωτήρα και άλλα. Άπό μακριά όμως είδαμε σέ τί γραφικές τοποθεσιές ήταν...

Κατεβήκαμε στην θάλασσα. Είδαμε τήν σκάλα μας. Γύρω—γύρω οί καφεένδες μας είναι άκόμη κέντρα διασκεδάσεως.

Είδαμε και τήν μύτη, είδαμε και τήν Καρακοφλιά... Είδαμε... Είδαμε... Κι άλλες τόσες ώρες και μέρες να μέναμε θά βλέπαμε, θά βλέπαμε... και θά θυμιάμασαν...

Η ώρα να φύγουμε ήρθε. Δύσκολα μαζεύτηκαν όλοι. Συγκεντρωθήκαμε πάλι στην πλατεία και ο πρόεδρος του χωριού μας ξαναμίλησε λέγοντας, πώς χάριχε και αυτός και οί κάτοικοι γιά τήν επίσκεψή μας, θά χαρούνη να ξαναρθούμε πάλι, και μας ευχήθηκε καλό ταξίδι.

Οί πρόεδροι του Συλλόγου μας τον ευχαρίστησαν γιά τήν ειλικρινή υποδοχή τους και γιά τήν εγκάρδια φιλοξενία τους. Τους καλέσαμε δέ να επισκεφθούν και αυτοί τήν πατρίδα μας.

Μπήκαμε στή λεωφορεία να φύγουμε. Φύγαμε και όλων τή μάτια ήταν στραμμένα πίσω, στο χωριό μας...

ΗΠΗΓΑΙΝΟΙΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΥΣΑ...

Στήν διαδρομή λέγαμε και λέγαμε γι' αυτά πού είδαμε...

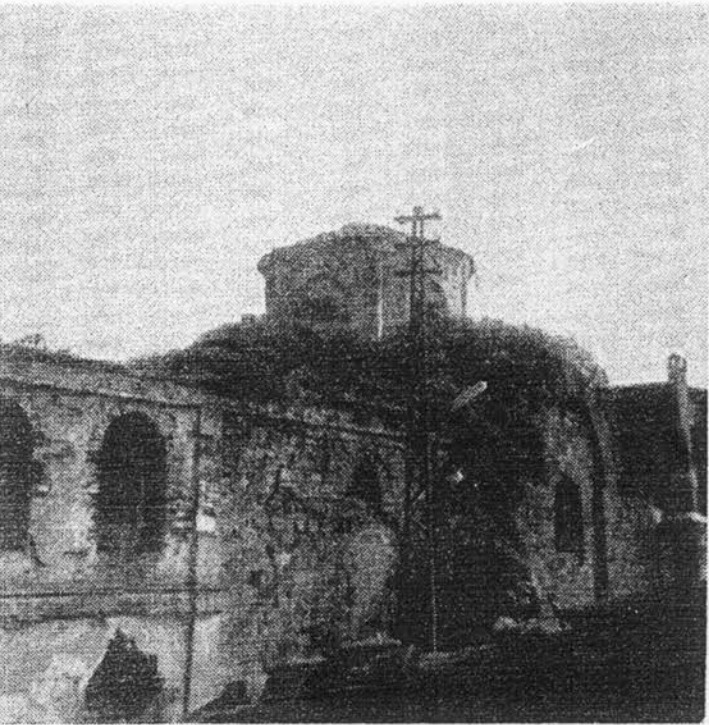
Φθάσαμε τό μεσημέρι στην Προύσα. Πολλά θυμόνταν οί Τριγλιανοί άπ' τήν Προύσα. Έκεί πήγαμε τέσσαρα χρόνια στον πρώτο διωγμό. Εκεί πηγαίναν τή μαξούλια (άπ' τή κουκούλια) οί Τριγλιανοί, εκεί έκαναν τή λουστρά τους οί κοκώνες Τριγλιανές.

Εμπορική πόλις ή Προύσα. Μεγάλη και όραία. Τελειώσαμε πιά γιά καλά έδώ τή ψώνια μας... Πήραμε και μπουρνούζια...

Κουρασμένοι φθάσαμε τό άπόγευμα στο πλοίο. Ο «Κένταυρος» μας περίμενε γιά τήν επιστροφή.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΟΚ!.. ΣΤΗΝ ΤΡΙΓΛΙΑ

Τί έκπληξη όμως! Ο κ. Χρυσός Καβουνίδης στην 3η σελ.

Άποψη τής Παντοθαισίσεως

Ένα γκρουπ Τριγλιανών μπροστό στο παλιό Σχολείο

*****'Εκδρομή - προσκύνημα στην παλιά μας πατρίδα Τρίγλια*****

Τό σπίτι του Μαστρογιάννη στην παλιά Τρίγλια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τή 2η σελ.

σός Καβουινίδης μας έδωσε τήν μεγαλύτερη συγκίνηση όλου τού ταξιδιού. Με έντολή του τή πλοία πέρασε έξω απ' τήν Τρίγλια και άρχισε νά σφυρίζει.

Αυτό πού αντίκρισαμε ήταν κατασυγκινητικό. Οί Τούρκοί κάτοικοι τού χωριού όγθησαν μέ δάκρυες και μέ καίκια στην θάλασσα, κι άλλοι πάλι άνεβήσαν στην Βαϊνού και στό Καζίνο και κουνώντας τά χέρια τους και τά μαντήρια μας έδωσαν τόν τελευταίο χαιρετισμό.

Εμείς όλοι πάνω στό κατάστρωμα άνταποδίσαμε τόν χαιρετισμό μέ δάκρυα στό μάτια. Αύτή τήν φορά δέν ύπήρξε κανείς πού νά μήν έκλαψε...

Οί πιό πολλοί θυμήθηκαν τήν ίδια σκηνή, τότε πού κυνηγημένοι απ' τόν μεγάλο διωγμό, έφευγαν απ' τό ίδιο μέρος μέ Καβουινδαϊκό και πάλι καράβι...

Ο «Κένταυρος» ακολουθούσε γοργά τόν δρόμο τής επιστροφής και όμως, όλων τά μάτια ήταν καρφωμένα πίσω, όλων ή μνήμη γύριζε χρόνια... πίσω.

ΒΡΑΔΥΑ ΤΟ Γ. ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ

Νύκτως γιά τά καλά. Μεγάλη έτοιμασία άπόψε τήν βράδυ. Ήταν ή βραδυά τού πλοίαρχου. Ντυμένοι καθώς πρέπει οί Τρίγλιανοί γιά τήν βραδυά αύτήν, κατέβηκαν στό φαγητό, γιά νά απολαύσουν ό,τι καλύτερο διαθέτε ή κουζίνα τού πλοίου, μέχρι χαδιάρη..., μέχρι παγωτό μέ φλόγες και τόσα άλλα..., πού θά τούς μείνουν άξέχαστα.

Τό βράδυ άρχισε ό χορός. Κάτι άλλο όμως άπόψε... Η κ. Γκρατζιέλα παρουσίασε ένα πλούρες χορευτικό πρόγραμμα μέ χορευτές ναντες και επιβάτες τού πλοίου, πού καταχειροκροτήθηκαν.

Ο κ. Πλοίαρχος κάλυψε όλη αύτήν τήν όμορφιά, μέ τά ωραιότατα τραγούδια, πού μας

Ή οικογένεια Καβουινίδη στό σπίτι τους μπροστά

τραγουδούσε, μέ τήν συμπαθέστατη φωνή του.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΟΥΝΗΜΑ... ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ. ΦΘΑΝΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΗΜΝΟ. ΒΑΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΟΠΟΛΗ

Σημέρωσε Παρασκευή. Αυτό τό πρωινό ήταν άλλοιότιμο από τά άλλα. Και τότο γιατί ήταν τό μόνο βράδυ, ή μόνη φορά, πού κούνησε κάπως τό πλοίο, και όλοι είχαν άυπνίες, ζαλάδες και στομαχικές άνωμαλίες.

Πύρω στις ενία φθάσαμε στην Αήμνο. Κατεθήκαμε και στό άκριτικό, γραφικό αυτό νησί τού Β. Αίγαίου, γιά νά πάρουμε μία γεύση από Έλλάδα (μετά από... τρεις ήμέρες), νά δούμε τις όμορφιές του, νά αγοράσουμε ώραίο μέλι και νόστιμο τυρί...

Ο πολύς άέρας όμως δέν μας άφησε νά δούμε... όσα θέλαμε. Συνεχίσαμε τό ταξίδι όλην τήν ήμέρα μέ τις ίδιες συνθήκες, ώσπου φθάσαμε στό "Άγιον Όρος". Έδώ και πάλι, θαυμάζοντας τήν μεγαλοπρέπεια τών μοναστηριών μέσα στους αιώνες, ακούγαμε τήν δεσποινίδα Ίωάννα, πού μας ξαναγύρισε χρόνια πίσω, χρόνια άκμης και δόξας τού Βυζαντίου και τής Χριστιανοσύνης.

Τό άπόγευμα φθάσαμε στην ώραία Ούρανούπολη. Τό πλοίο σταμάτησε και πολλοί, μέ δάκρυες πήγαν νά επισκεφθούν, τό ωραιότατο αυτό καλοκαιρινό θέρετρο τής Χαλκιδικής.

ΤΩΝ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ... ΒΡΑΔΥΑ

Ξεκινήσαμε στις όκτώ γιά τήν επιστροφή μας στην Θεσσαλονίκη. Αυτό τό βράδυ θάταν τό τελευταίο μέσα στό πλοίο. Τό βράδυ αυτό ή Σύλλογός μας τό πρόσφερε στους Τρίγλιανούς. Ήταν ή βραδυά τών Τρίγλιανών...

Πριν άρχίσει ό χορός ό Πρό-

εδρος τού Συλλόγου κ. Μπόλκας είπε:

«Άγαπητοί συμπατριώτες. Ήταν πριν 56 χρόνια. Ήταν Αύγουστος και τότε. Ήταν καβουινδαϊκό καράβι εκείνο, πού μέ καπετάνιο τόν ίδιο τόν ευεργέτη μας Φίλιππα Καβουινίδη, μας έφερε απ' τήν πατρίδα στην Έλλάδα.

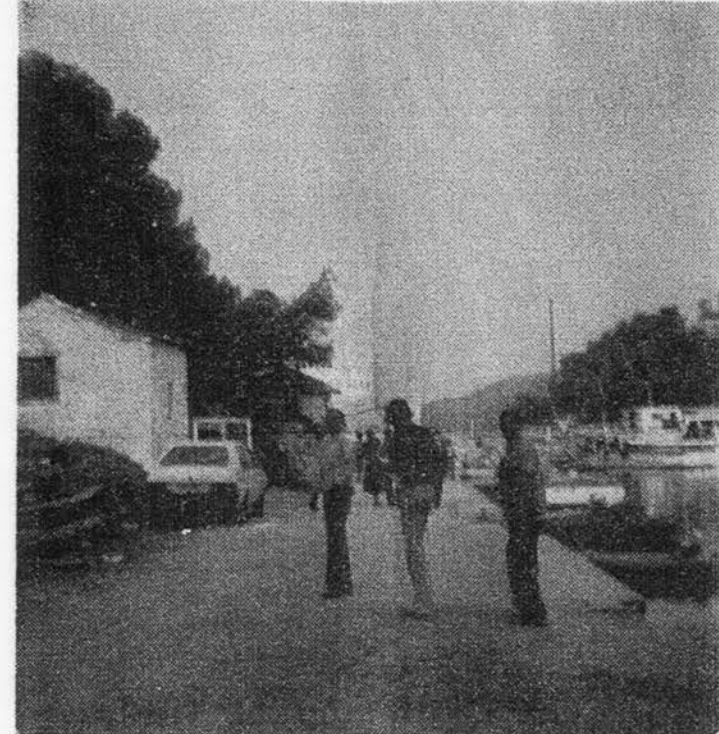
Τώρα πάλι καβουινδαϊκό καράβι, μέ συνεπιβάτες τά παιδιά τού Φίλιππα Καβουινίδη, μας έφερε γιά προσκύνημα στην πατρίδα.

Ή έκδρομή τελείωσε. Πιστεύω πως όλοι μείναμε ευχαριστημένοι. Αυτό πού πέτυχε ή Σύλλογος δέν θά ξεχασθεί ποτέ. Θέλουμε νά παρακηνήσουμε και τούς νέους Τρίγλιανούς νά πλαισιώσουν τόν Σύλλογό μας και νά μετάσχουν σέ μία νέα έκδρομή στην πατρίδα μας τού χρόνου.

Τελειώνοντας θέλουμε νά ευχαριστήσουμε:

α) Τήν μεγάλη οικογένεια Καβουινίδη, γιά τήν μεγάλη προσφορά τής χαμηλής τιμής τού εισητηρίου, γιά τήν πραγματοποίηση τής έκδρομής αύτης.

β) Τόν κ. Πλοίαρχο γιά τήν μεγάλη φιλοξενία του στό πλοίο

Ο άρχηγός τής έκδρομής κ. Γαβρ. Μήτσου έν μέσω τών Προέδρων κ. Μπόλκα και κ. Βουδούρη στην Σκόπελο

και τό άνετο ταξίδι, πού μας πρόσφερε.

γ) Τήν κ. Γκρατζιέλα γιά τις πολύτιμες υπηρεσίες, πού μας πρόσφερε, μέ τόση χάρη και τόση ζωντάνια.

δ) Τήν δ. Ίωάννα γιά τήν άριστη και λεπτομερειακή ξενάγηση.

ε) Τόν μάγειρα τού πλοίου και τούς σεφίτιόρους γιά τήν πραγματικά φανταστική κουζίνα τους.

στ) Τούς αξιωματικούς και όλο τό πλήρωμα τού πλοίου, πού μέ τήν ευγένειά του και τήν έξυπνότητά του μας έκανε νά νοιώθουμε σαν τά σπίατα μας.

Εύχομαι και πάλι νά ξαναβρεθούμε σέ μία τέτοια έκδρομή. Σας ευχαριστώ.

Στήν συνέχεια ή Πρόεδρος τού Παραρτήματος τού Συλλόγου μας στην Ραφήνα κ. Βουδούρης, είπε:

«Άγαπητοί Συμπατριώτες, Άπευθύνομαι στην Άτισπλοία Καβουινίδη, στην πλοίαρχο τού πλοίου, στους αξιωματικούς και σ' όλο τό πλήρωμα. Ο Σύλλογος τών Τρίγλιανών Ραφήνας εκφράζει τάς άπείρους ευχαριστίας του:

α) Στόν κ. Χρυσ. Καβουινίδη γιά τήν προσφορά τού ταξιδιού, πού μας έγινε μέ φθινό εισιτήριο και μας πήγε μέ τό πλοίο τού στην γεννέτειρά μας Τρίγλια, πού έναν δέν ήταν αύτή ή προσφορά, θάταν τό ταξίδι αυτό σχεδόν άπραγματοποίητο.

β) Στόν κ. Πλοίαρχο τού πλοίου και τούς αξιωματικούς γιά τό ευχαριστό και άσφαλές

ταξίδι. γ) Σ' όλο τό υπόλοιπο πλήρωμα γιά τις περιποιήσεις, πού προσέφερε άνεξαρτήτως σ' όλους τούς επιβάτες καθ' όλο τό ταξίδι.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι τού χρόνου νά επαναλάβουμε τό ώραίο αυτό ταξίδι».

Κατόπιν ή αντίπρόεδρος τού Παραρτήματος τού Συλλόγου μας στην Ν. Τρίγλια κ. Γ. Καραγιάννης είπε:

«Έκ μέρους τού Συλλόγου Ν. Τρίγλιας Χαλκιδικής, σας άπευθύνω χαιρετισμό και ευχαριστούμε τήν οικογένεια Καβουινίδη, πού είχε τήν τιμή νά μας ακολουθήσει στην έκδρομή μας στην χαμένη μας πατρίδα.

Τόν κ. Πλοίαρχο ως καπετάνιο στό τιμόνι και ως γλεντζέ στην παρέα. Στό άγαπητό υπόλοιπο πλήρωμα τού πλοίου γιά τις περιποιήσεις του. Σας ευχαριστώ».

Άμέσως μετά ή αντίπρόεδρος τού Συλλόγου μας και άρχηγός τής έκδρομής κ. Γαβριήλ Μήτσου, πρόσφερε άνθοδέσμη στόν κ. Χρυσό Καβουινίδη, ευχαριστώντας τόν ίδιο και όλη τήν οικογένεια Καβουινίδη.

Επίσης ή σύμβουλος Δημ.

Ο άρχηγός τής έκδρομής κ. Γαβρ. Μήτσου έν μέσω τών Προέδρων κ. Μπόλκα και κ. Βουδούρη στην Σκόπελο

Σχέσεων τού Συλλόγου μας κ. Σμαρώ Παπαλεωνίδα πρόσφερε άνθοδέσμη στόν πλοίαρχο τού πλοίου κ. Μακρή.

Τέλος, τόν λόγο πήρε ή κ. Χρυσός Καβουινίδης, ή όποιας βαθεία συγκινημένος, άφού ευχαρίστησε όλους γιά τά καλά λόγια πού ειπώσαν γιά τήν οικογένεια Καβουινίδη, είπε:

«Εύχομαι αύτή ή πρωτοβουλία τού Συλλόγου νά μαζέψει τούς Τρίγλιανούς σέ μία όμαδική έκδρομή και νά σφύξει τούς δεσμούς ανάμεσα σας νά συνεχισθεί, ώστε νά μήν ξεχάσουν οί δύο Τρίγλιες, ότι προέρχονται από μία Τρίγλια και ότι όλοι έχουμε κοινή καταγωγή και ότι όλοι είμαστε άδελφια μεταξύ μας.

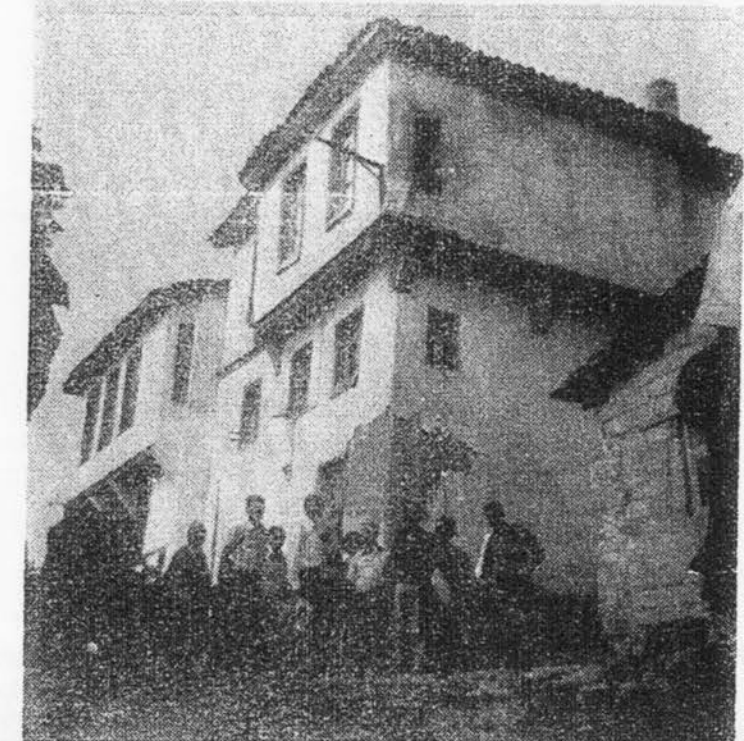
Σας ευχαριστώ πάλι εκ μέρους και τών άδελφών μου και σας δηλώνω, γιά μία άκόμη φορά, ότι όλες οί οικογένειες Καβουινίδη είναι: στό πλευρό σας».

Άπευθυνόμενος προς τόν πλοίαρχο κ. Μακρή, ευχαρίστησε τόν ίδιο και όλο τό προσωπικό τού πλοίου, γιάτι περιέβαλαν τούς Τρίγλιανούς μέ άγάπη και στοργή και τούς έκαναν νά νοιώθουν, ότι βρίσκονται σέ Τρίγλιανό έδαφος.

Άμέσως μετά μία χορωδία από Τρίγλιανούς τραγούδισε τά τραγούδια «Τρίγλια μου όμορφο χωριό...», «Σμαρώ μου τό φουστάνι σου...».

Τέλος άρχισε τό γλέντι. Τί γλέντι Θεέ μου όμως! Τί χορός! Τί κέφι! Τί τραγούδι! Τί χαρά!

Και ποιός δέν χώρεψε έκείνο

Τό σπίτι τών άδελφών Άναστασίου και Χαράλαμπου Μήτσου

τό βράδυ... άκόμη και οί πιό ήλικιωμένοι σ' ένα δικό τους ίδιόμορφο σπίτι...

Τό άποκορύφωμα όμως ήταν ή χορός τού Μπουρνούζι... Ο κ. Χαρ. Μήτσου και ή κ. Άθαν. Δελημανώλης φορώντας τά μπουρνούζια, πού άγόρασαν, και τις πετσέτες σαρίκια στό κεφάλι, μας χώρεψαν μέ πολύ ταλέντο ένα ανατολίτικο ταϊφετέλι...

Ο χορός συνεχίστηκε μέχρι τά μεσάνυχτα. Κατάκοποι όλοι πήγαν γιά ύπνο. Τό πρωί θάμασταν στην Θεσσαλονίκη.

ΟΛΑ ΚΑΠΟΤΕ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ...

Ή όνειρώδης αύτή έκδρομή τελείωσε. Τό προσκύνημα στην πατρίδα, μετά από 56 χρόνια προσφυγιάς, θά μείνει άξέχαστο σ' όλους τούς έκδρομείς. Ελπίζουμε πως κανείς Τρίγλιανός και περισσότερο οί νέοι, δέν θά ξεχάσουν ποτέ τήν πατρίδα τών γονιών τους και πως σύστημα και πάλι άγαπημένοι και ένομνοι θά πάμε νά ξαναπροσκυνήσουμε τά χώματα τής άγαπημένης μας Τρίγλιας.

Ο ΣΤΙΧΟΣ ΜΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ

Τού κ. Γ. Χατζηαναστασίου

«Όποιος κι' αν Είσαι, άγνωστος ή ξεχασμένος φίλος, άκόμη κι' αν γεννήθηκες άράπη ή λευκός, κι' αν απ' τή μοίρα πρόβαλες γίγας τρανός ή θρύλος, κι' αν ήτανε γραμμένο Σου νά σέρνεσαι φτωχός...

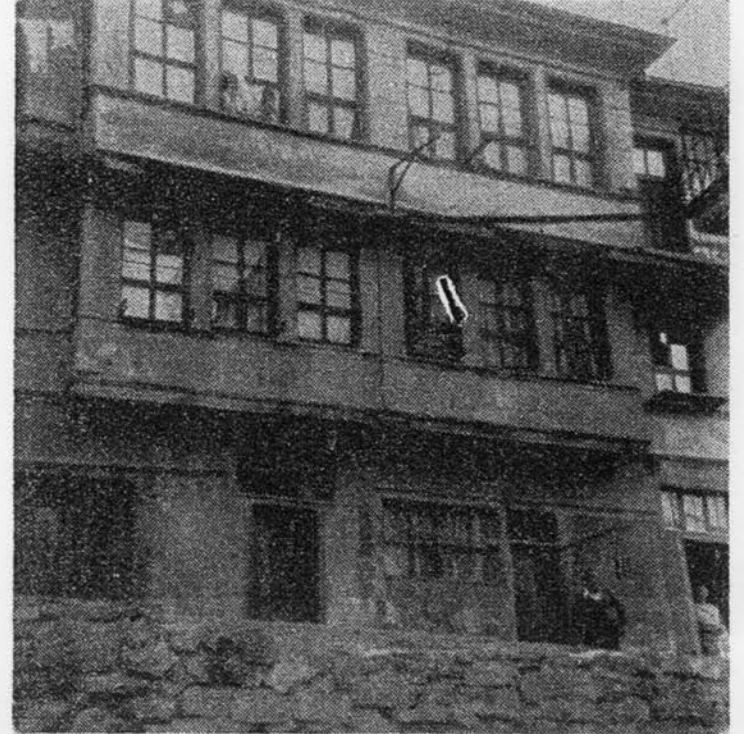
Κι' αν Είσαι τερατόμορφος, δύσμορφος ή σακάτης, κι' αν τρίτου φύλλου γέννημα πετάχτηκες στη γη, κι' αν στρατοκόπος φαίνεται κι' άτυχός άκαμάτης, στόν πόνο κι' αν σέ μούχλιασε μιάς ώρας προσταγή...

Κι' αν θλιβερά παντέρημος σβύνεις στό μαύρα ξένα, κι' αν βρέθηκες άνήμπορος, χωρίς καμιά στοργή, κι' αν άποκοιμπί, στόν καθιμό, δέν γνώρισες κανένα, κι' αν όρφανός, στόν άνθρωπο, δέν όρθηκες τή φυγή...

Κι' αν από νάνους ένοιωσες φθόνο, πικρία, μίσος, Μεγάλε! κι' αν σέ ανάγκασαν νά μπουν μπροστά Σου αυτοί, στό άδικο μπρός, τά μάτια Σου, δάκρυα κι' αν στάζουν, ίσως, στη σκέφι πως σά πιό ψηλά κουρνιάζουν οί κουτοί...

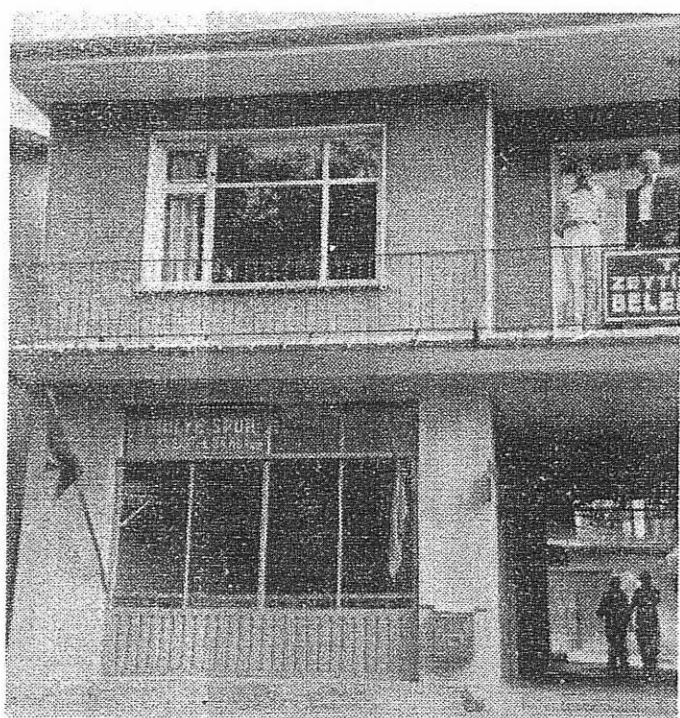
Τί Θεϊκό, τί γνήσιο, κι' αν σέ ταννίζοι πάντα, —μαράζι μέσα στό είναι Σου— άξέσπαστος, κρυφός, σ' αύτή τή γη, χωρίς στοργή, νοιώσ' το, δέν Είσαι μόνος, όποιος κι' αν Είσαι, άνθρωπε, δικός μου Είσαι άδελφός.

Βραβευθέν: 1) Μέ τό Μετάλλιον τής Πόλεως τών Αδελφών. 2) Μέ τό Μετάλλιον τών Λατίων Ισποτών.

Τό σπίτι τού Δημήτρη Μπαμπαροζή

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ

Οι Τούρκοι Πρόεδρος και αντιπρόεδρος της παλιάς Τρίγλιας στο Δημαρχείο

Χρυσός Καβουνίδης

Με αίσθημα συγκινήσεως λέγω, πώς ήταν τής τύχης γραμμένο Καβουνιδαίικο διαπύρι να πάρη τούς Τριγλιανούς και να τούς φέρει στην Ελλάδα και Καβουνιδαίικο διαπύρι για πρώτη φορά να πάρη θμαδικά Τριγλιανούς και να τούς ξαναφέρει στην Τρίγλια.

Αυτή η πραγματικότητα που συνδέεται με τον συμβολισμό είναι άπιθνα συγκινητική για μένα.

Έμένα τὸ νὰ ξαναγυρίσω στὸ χωριό μου, γιὰ δεύτερη φορά μετὰ τὴν προσφυγιά, εἶναι ἕνα συγκινητικὸ γεγονός, ἕνα γεγονός πὸν γεμίζει τὴν ψυχὴ μου μὲ ἀναμνήσεις παλιές, πὸν ξαναφέρει στὸ νοῦ μου πρόσωπα χαμένα, πρόσωπα πὸν ἔδωσαν τὴν ζωὴ τους, τὴν ψυχὴ τους δόξα γιὰ τὴν Τρίγλια καὶ νὰ μὴ ξαναθυμῶμαι καὶ μένα τὰ πρώτα παιδικὰ μου χρόνια.

Ξανάζισα στιγμὲς παιδικὲς στὸ πατρικὸ μου σπίτι, ξαναβρέθηκα στὸ ὑπόδομάτιό μου, ξαναβρέθηκα στὸ δωμάτιο πὸν ἦ μάννα μου μὲ γέννησε καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα δημιουργοῦν ἔτσι μόνον ἐντυπώσεις, ἀλλὰ διώματα, τὰ ὁποῖα μὲ συγκίνησαν βαθύτατα.

Θέλω νὰ πῶ πὸς ἡ ἀναπόδοση τῶν σημερινῶν ἐνοίκων τοῦ παλιοῦ μᾶς σπιτιοῦ ἦταν συγκινητικὴ. Μᾶς δέχθηκαν φιλικὰ, μᾶς πρόσφεραν κολόνα νὰ ἀρωματισθοῦμε, γλυκὰ νὰ μᾶς γλυκάνουν. Μᾶς ἔδειξαν τὸ σπίτι μὲ χαρὰ καὶ ἀγάπη.

Ὅλα αὐτὰ συγκίνησαν δόξα κληρο τὸ εἶναι μου καθύστα καὶ ὁμολογῶ πὸς ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ, τὴν ὁποία θέλαμε νὰ προσφέρουμε στοὺς Τριγλιανούς σὺν ἀνάμνηση καὶ σὺν μιᾷ καινούργια προσφορὰ τοῦ Καβουνιδαίικου πρὸς τοὺς Τριγλιανούς, μὲ συνεκλόνησε καὶ ἔτσι ἀπλῶς μὲ συγκίνησε.

Πλοίαρχος κ. Μακρῆς

Εἶμαι πολὺ εὐτυχῆς, πὸν ἔτυ-

χε νᾶμαι ἐγὼ ὁ πλοίαρχος πὸν ἔφερα τοὺς Τριγλιανούς στὴν Πατρίδα τους γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὰ χῶματά τους. Εἶμαι συγκινημένος γιὰτὴ μπόρεσα κι ἐγὼ νὰ ζήσω μαζί τους τίς συγκινητικὲς τους καὶ τίς χαρὲς τους. Εἰλικρινὰ συγκινήθηκα, ἔταν σφυρίζοντας τὸ καρδί μου ἀποχαριτοῦσαμε τὴν Τρίγλια, τὴν ὁποία ἤλλαμε νὰ προσκυνήσουμε.

Καλλιόπη Καβουνίδη

Ἦταν μιὰ ἀπλὴ συγκίνηση. Χρόνια δόξα κληρο καὶ τώρα μέρες δόξα κληρο σκεφτόμουν τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς πὸν ἀναγκάστηκαν νὰ ἀφήσουν σὲ μιὰ στιγμή ὅτι δημιούργησαν σὲ μιὰ δόξα κληρο ζωὴ. Φτάνοντας ἐκεῖ ἡ συγκίνησή μου κορυφώθηκε. Στὸ πρῶτο ἀντίκρισμα τοῦ χωριοῦ ἀπ' τὴν Βαῖνοῦ ἔγινε ἕνα τρομερὴ συγκίνηση.

Γιὰ τὸν ἐνθουσιασμό, τὴν χαρὰ καὶ τὴν συγκίνηση τῶν Τριγλιανῶν ἀπ' αὐτὸ τὸ ταξεῖδι, πὸν βοήθησε καὶ ἡ οἰκογένεια Καβουνίδη, αἰσθάνομαι ἱκανοποίηση, ὑπερηφάνεια καὶ συγκίνηση.

Νικόλαος Μπόλκας

Ἡ συγκίνησή μου εἶναι πολὺ μεγάλη. Χαίρομαι πὸν σὺν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Τριγλιανῶν, κατορθώσαμε νὰ κάνουμε τὴν ὠραία αὐτὴν ἐκδρομὴ. Εἰλικρινὰ ἔκλαψα, πὸν ξαναβρέθηκα καὶ πάλι ἐκεῖ πὸν γεννήθηκα, ἐκεῖ πὸν μεγάλωσα καὶ πὸν ἐπαίξα... Θέλω πολὺ νὰ ξανάρθω.

Βασίλειος Βουδούρης

Εἶμαι πολὺ συγκινημένος ἀπ' τὴν ὠραία ὑποδοχὴ πὸν μᾶς ἔκαναν. Κυρίως ὁ κ. Δήμαρχος ἔκανε τὸ πᾶν νὰ μᾶς εὐχαριστήσι. Εἶμαι πολὺ ἱκανοποιημένος καὶ ἐνθουσιασμένος. Γνώρισα τὸ σπίτι μᾶς, πὸν εἶναι σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση. Μὲ χαρὰ θάβελαν νὰ ξαναρθοῦμε καὶ νὰ ξανάρθω.

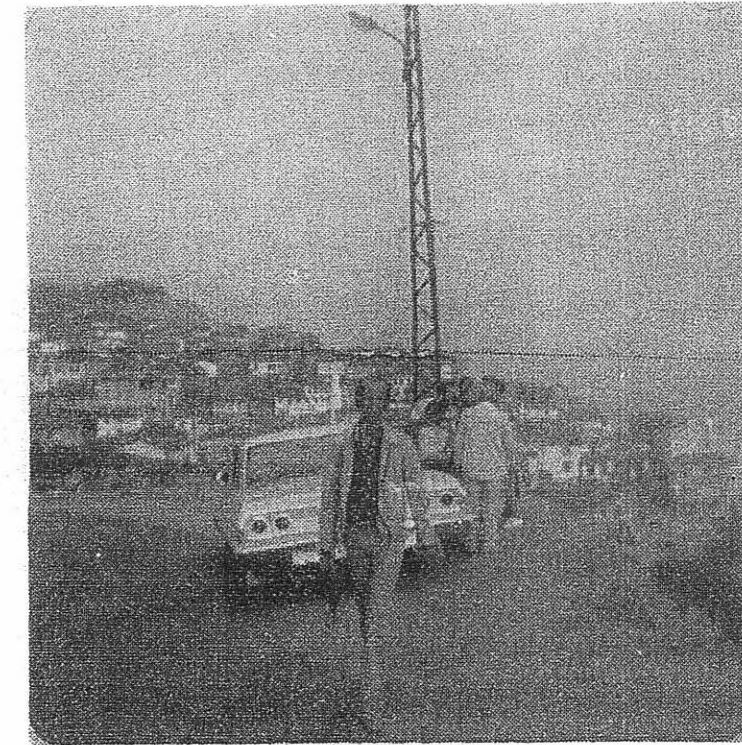
θουν καὶ ἄλλοι Τριγλιανοί.

Σταῦρος Σπύρογλου

Ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση μὴ ἔκανε ἡ ἐπίσκεψή στὸ Σχολεῖο. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολεῖοῦ μᾶς ξενάγησε στὶς αἴθουσες καὶ μᾶς εἶπε ὅτι τὸ σχολεῖο αὐτὸ, κτίσθηκε ἐπὶ Χρυσοστόμου μὲ χρέη ματα καὶ ἐνισχύσεις τοῦ Φίλιππα. Τὴν ἱστορία αὐτὴ τοῦ σχολεῖοῦ θεωροῦμε καθήκον, εἶπε ὁ δάσκαλος, νὰ τὴν διδάσκουμε στὰ μικρὰ παιδιὰ τῶν σημερινῶν κατοίκων. Τὸ Σχολεῖο αὐτὸ θὰ τὸ ἐπισκευάσουμε καὶ θὰ τὸ κάνουμε Γυμνάσιο, τὸ δὲ δημοτικὸ θὰ μεταφερθεῖ σ' ἄλλο σχολεῖο.

Ἄννα Καλπάκη

Τὸ '61 ξαναπῆγα στὸ χωριό. Τώρα ἔμω, βλέπω μεγαλύτερη διαφορά ὡς πρὸς τὴν ἐγκαρδιότητα πὸν μᾶς δεχθήκανε, ἀλλὰ καὶ πὸν πολὺ ἐνοιώσα μέσα μου, τί χάσαμε ἀπ' τὴν πατρίδα μᾶς εἰμεις πὸν τὴν ζήσαμε. Τὸ σχολεῖο μου μὲ συγκίνησε πάρα πολὺ, ὁ δάσκαλος ἦταν πολὺ εὐγενικός καὶ ἦταν γνώστης τῆς τῆς ἱστορίας τοῦ χωριοῦ μᾶς. Συγκινήθηκα μὲ τοὺς γέρους, πὸν πρωτοῦθραν ὕστερα ἀπ' τὸ '22, μὲ τόσο διακατῆ πῶθο γιὰ νὰ δοῦν τὸ χωριό τους. Πῆγα καὶ χόρεψα στὸ «Καζίνο» καὶ θυμήθηκα τὰ παιδικὰ μου χρόνια πὸν ἐπαίξα ἐκεῖ. Μάζεψα στίδους ἀπ' τὸ βουνοῦ γιὰ νὰ γρά-

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς καὶ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Γαβριὴλ Μήτσου στὴν Βαῖνοῦ

φω. Λυπήθηκα ἔμω πὸν εἶδα τίς ἐκκλησίες μᾶς ἐρειπωμένες.

Δημ. Μπαμπαραζῆς

Εὐχαριστήθηκα πὸν πῆγα. Εἶδα τὸ χωριό καὶ τὰ ἀρχοντόσπιτά του, πὸν τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἦμαζε. Ὅταν εἶδα τὸ σπίτι μου συγκινήθηκα γιὰτὴ ἐκεῖ ἔζησαν καὶ πέθαναν οἱ παπουδες μου καὶ ὅλη ἡ γενιά μου.

Σταῦρος Σακελλαρίδης

Μεγάλὴ ἐπιτυχία εἶχε ἡ ἐκδρομὴ. Συγκινήθηκα πάρα πολὺ καὶ θαύμασα τὴν ὁμορφιὰ τοῦ χωριοῦ καὶ τὰ γραφικὰ του σπιτία.

Φάνης Στεργίου

Εἶμαι πολὺ συγκινημένος. Πῆγα στὸ σπίτι μᾶς καὶ μᾶς ὑποδέχθηκαν μὲ πολλὴ χαρὰ. Ὅλα τὰ ἀδέλφια μου καὶ τὰ ξαδέλφια μου πὸν εἶμασε μαζί συγκινήθηκαν πάρα πολὺ. Παρ' ὅλο πὸν ἦμουν μικρὸς ἔταν φύγαμε, θυμήθηκα πολὺ εὐκολα τὸ σπίτι μᾶς, τὸ κατᾶστημα, τὸ ἐλαιοτριβεῖο, τὸ ποτοποιεῖο τοῦ πατέρα μου καὶ πὸν ἄλλα γειτονικὰ σπιτία.

Ἰορδάνης Στεργίου

Εἶναι ἡ δεύτερη φορά πὸν ἐρχομαι στὸ χωριό. Καὶ τίς δύο φορές ἔκλαψα συνέχεια. Πῆγα στὸ σπίτι μου, θυμήθηκα ὅλη τὴν διαρρομένη μου. Θυμάμαι τὸ Σχολεῖο, τὸ μεντᾶνι πὸν παί-

ζαμε, τὸν δρόμο πρὸς τὰ Μουδανιά πὸν κατεβαίναμε μὲ τσέρκια... καὶ τόσα ἄλλα.

Δημ. Μαστραλέξης

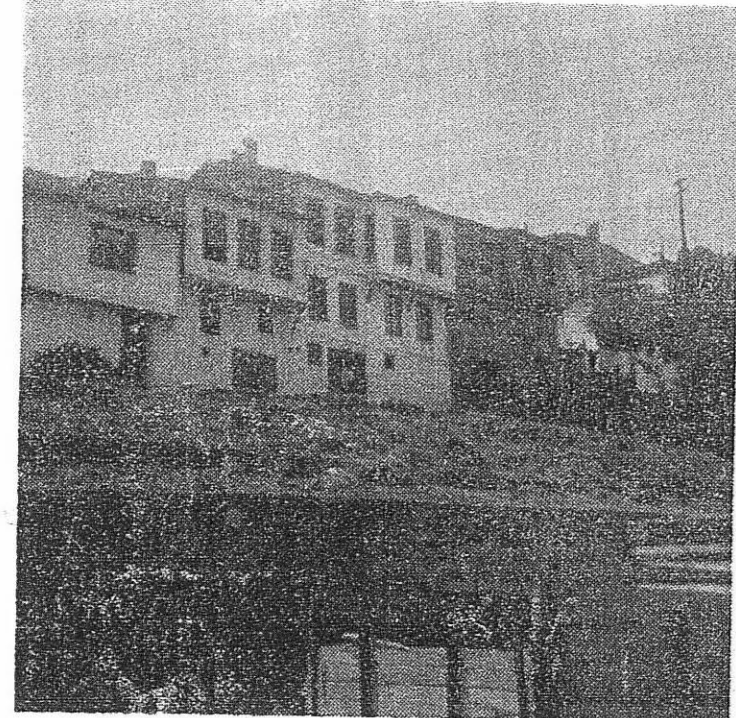
Συγκινήθηκα πάρα πολὺ, γιὰτὴ ἐκεῖ γεννήθηκα ἐγὼ, ὁ μπαμπᾶς μου, ἡ μαμά μου, οἱ παπυδες μου. Αὐτὸ τὸ ταξεῖδι πὸν κάναμε εἶναι σὺν ἕνα προσκύνημα στὸν τόπο μᾶς. Εἶμαι εὐχαριστημένος, πὸν ἦρθα στὴν Τρίγλια καὶ θάβελαν πάλι νὰ ξαναρθῶ.

Χρῆστ. Ζαγκλιβερινός

Μὲ ἄρεσε πολὺ ἡ Τρίγλια. Ἦμουν περίεργος νὰ δῶ τὸ χωριὸ τῶν προσφύγων, πὸν ἦλθαν στὸ Σουφλάρι. Πολὺ τὸ πενεύανε τότε. Τώρα ἔμω καὶ ὁ ἴδιος διαπίστωσα, ὅτι πράγματι ἦταν ὅλοι τους σωστοὶ νοικοκυραῖοι καὶ ἄφησαν ἕνα πολὺ ὠραῖο χωριὸ μὲ πολὺ ὠραία καὶ μεγάλα σπιτία.

Ἀναστ. Μαστρογιάννης

Χάρηκα πὸν πῆγα στὸ χωριό, ἀλλὰ λυπήθηκα πὸν εἶδα τὰ γκρεμισμένα. Ἦθελα πολὺ νὰ πάω. Τὸ σπίτι μου ἦταν ὠραῖο καὶ περιποιημένο. Μᾶς δέχθηκαν πολὺ καλὰ, καὶ ὅποιος Τριγλιανὸς δὲν ἦρθε καὶ μπορεῖ πρέπει νὰ ξαναρθῆ. Ὁ τελευταῖος ἀποχαριτοῦσε μὲ τὸ καρδί μὲ συγκίνησε πολὺ.

Τὸ σπίτι τοῦ Σωτήρη Μήτσου στὸ Μεντᾶνι

Μιχαηλίδης

Εἶμαι ἀπ' τὴν Κασταμανὴ Μ. Ἀσίας. Αὐτὲς οἱ ἐκδηλώσεις φέρνουν συγγένεια τῶν λαῶν. Ἡ Τρίγλια μὴ ἄρεσε πολὺ καὶ εἰλικρινὰ ἔκλαψα.

Δημητρακός

Τὸ χωριὸ μὴ φάνηκε σὺν μιᾷ ἀπολιθωμένη κωμόπολη. Δὲν ἀλλάξε σχεδὸν τίποτα. Πολὺ εὐκολὰ ἔρθηκα καὶ ἀμέσως τὸ σπίτι πὸν γεννήθηκα. Ὁ τελευταῖος ἔμω χαριτωμένος μὲ τὸ καρδί μὲ συγκίνησε πάρα πολὺ καὶ ἔκλαψα. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος πὸν πῆρα καὶ ἐγὼ μέρος σ' αὐτὴν τὴν ἐκδρομὴ.

Χαράλαμπος Μήτσου

Πολὺ μὴ ἄρεσε τὸ χωριό. Λυπήθηκα ἔμω, πὸν κᾶθονται τώρα ὅλοι. Τὸ χωριὸ πρῶτα ἦταν καλλίτερο. Συγκινήθηκα πολὺ καὶ θάβελαν νὰ ξανάρθω...

Κα Καλεμκερῆ

Μᾶρεσε πολὺ τὸ χωριό. Συγκινήθηκα πάρα πολὺ ὅταν πρωτομπήκαμε στὸ χωριὸ καὶ ὅταν μπῆκα στὸ σπίτι μου. Μὲ μεγάλη χαρὰ θάβελαν νὰ ξανάρθω.

Κατίνα Σαρρῆ

Εἶμαι κατασυγκινημένη. Ἀνέθηκα στὸ σπίτι μου, θυμήθηκα τοὺς γονεῖς μου... Πῆγα στὴν Παντοθαλίτσα καὶ λυπή-

θηκα, πὸν τὴν εἶδα ρημαγμένη. Πῆγα στὸ σχολεῖο καὶ θυμήθηκα, πὸν τὸ ἔκτισε ὁ Δεσπότης μὲ προσωπικὴ ἐργασία καὶ τόσα ἄλλα. Δὲν θρίσκουμε λόγια νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν κ. Καβουνίδη. Μιὰ φορά μᾶς ἔσωσε μὲ τὰ καρδιά του καὶ μιὰ τῶρα μᾶς πρόσφερε τόση χαρὰ. Εὐχόμεστε νᾶναι καλὰ καὶ νὰ μᾶς ξαναφέρει πάλι...

Μιλτιάδης Μπογιατζῆς

Ἀφάνταστα συγκινητικὲς εἶναι οἱ ἐντυπώσεις μου. Μὲ συγκίνησε περισσότερο στὸν Τσαού—τσεμέ, πὸν μὴ εἶπαν ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ σπίτι μᾶς. Ἀμέσως μὴ ἦρθε ἡ εἰκόνα τῆς μάνας μου καὶ τοῦ πατέρα μου...

Ζαφείρης Στυλιανός

Δὲν περίμενα τόση ὑποδοχή. Εἶμαι κατενθουσιασμένος. Περισσότερο συγκινήθηκα ὅταν εἶδα τὸ σπίτι μου. Δὲν ἔχω λόγια νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Καβουνίδη γι' αὐτὸ τὸ ταξεῖδι...

Δέσποινα Μήτσου

Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη. Ὁ τελευταῖος ἔμω χαριτωμένος μὲ τὸ καρδί μὲ συγκίνησε πάρα πολὺ καὶ εἰλικρινὰ ἔκλαψα. ἔδωσα τὰ συγχαρητήρια στὸν κ. Καβουνίδη καὶ τὸν εὐχαρίστησα γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ διαπυριου, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὸν τελευταῖο χαριτωμένο...

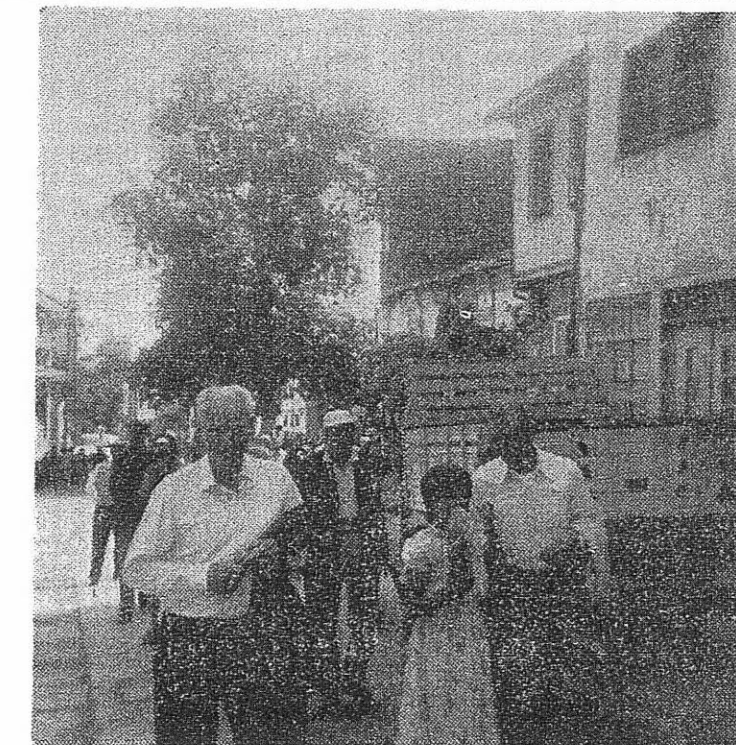
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ὅσοι ἐκδρομῆς ἔχουν φωτογραφίες ἀπ' τὴν παλιὰ Τρίγλια παρακαλοῦνται νὰ στείλουν στὸ γραφεῖο τοῦ Συλλόγου μιὰ φωτογραφία πρὸς δημοσίευση στὴν ἑφημερίδα μᾶς καὶ τὸ φιλμ γιὰ νὰ κάνουμε μεγέθυνση γιὰ τὴν ἐκθεση φωτογραφιῶν τοῦ Συλλόγου.

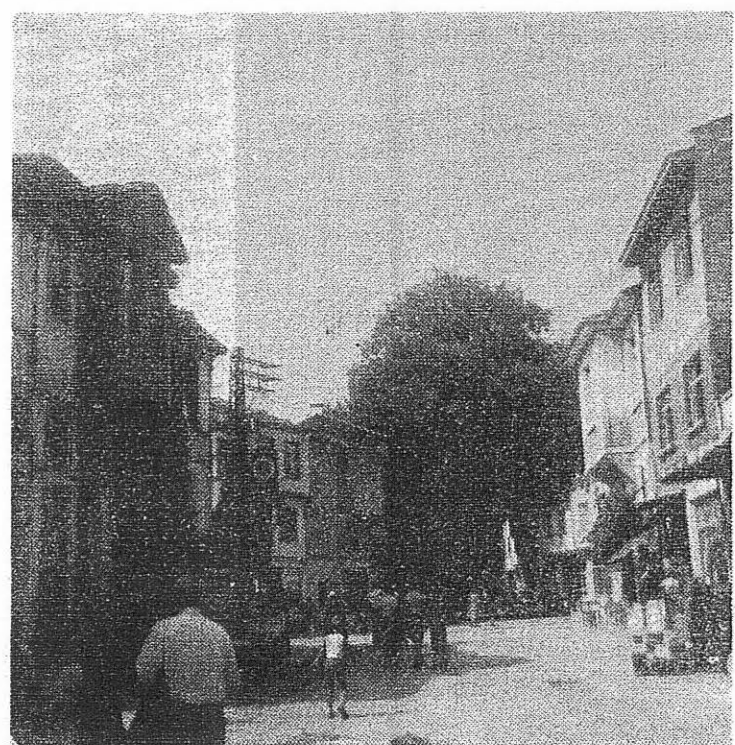
Ἐπίσης θὰ περιμένουμε ἐντυπώσεις σας ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴ πρὸς δημοσίευση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ὅσοι Συμπατριῶτες μᾶς ἐπιθυμοῦν νὰ πάρουν φωτογραφίες τῆς ἐκδρομῆς στὴν Παλιὰ Τρίγλια, νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου μᾶς.

Μιὰ ἄλλη ἀποψη τῆς πλατείας τῆς παλιάς Τρίγλιας

Μιὰ ἀπαψη τῆς πλατείας τῆς παλιάς Τρίγλιας

Μιά κρουαζιέρα όνειρο

Της Κας Κατ. Σαρρή

κα. Κατηγορίζουμε γιατί περνά ή ώρα. Περνάμε από το ωραίο σχολείο, που το έχτισε ο δεσπότης μās με προσωπική εργασία των Τριγλιανών ανδρών και γυναικών. Ωραίες μεγάλες αίθουσες και στά τρία πατώματα. Μπαλκόνια μεγάλα. Νά ή αίθουσα τής μουσικής, νά ή τάξη μου, φωνάζει ο αδερφός μου, νά το πεζαρχείο. Πόσο ωραίο θά ήταν καινούριο αυτό το ωραίο κτήριο!

Βρίσκουμε το φούρνο μας κλειστό, και στην αγορά απ' το φούρνο του Μπρούσαλη, που ήταν συνεταίρος ο πατέρας μου, αγοράζουμε ψωμί. Βρίσκουμε παλιούς Τριγλιανούς Τούρκους, που θυμούνται τους γονείς μας, μās μιλούν με αγάπη γι' αυτούς. Πίνουμε καφέ στο καφεείο και γυρίζουμε ακόμα λίγο. Κάθε τόσο και κάποιος φωνάζει «νά το σπίτι μας, νά το Γιαντζιζόγλου, νά ο λουτρος, νά τής θείας Άγγελικης, του θείου Κώστα! Και τόσα άλλα που οί με-

λι όταν ο «Κένταυρος» περνά κοντά από την Τρίγλια σφυρίζοντας για τελευταίο χαιρετισμό, όλοι οι κάτοικοι μαζεύτηκαν στην παραλία και ως πάνω στο Δήμα το καζινο μās χαιρετούσαν με τά μαντήλια τους, ακόμα γυναίκες και παιδιά, μερικοί μās πλησίασαν με δάρκες, στις όποιες διακρίναμε νέους και γέροντες.

Χαιρετούμε και μεις με πόνο τον τόπο που γεννηθήκαμε εμεις ή οί γονείς μας.

Μά ή ξενάγηση συνεχίζεται από παλιότερους σε τοπεία αυτή τή φορά. "Όλοι τά ξέρουν γιατί είχαν κτήματα, γιατί τά περπάτησαν αυτά τά μέρη. Νά τά κρεμνά γεμάτα ελαιόδενδρα. Νά ο "Αη—Γιάννης, που έρχόμασταν έκδρομές. Έδω φέρουσαν οί γονείς μας και οί μητέρες μας έκαναν τή μπουγάδα τους. Τώρα από μακριά βλέπουμε μιά στίβα έρείπια. Νά εκεί ψηλά ήταν ο ανεμόμυλος του Κοτσώφιου. Και ο Λάμαρης; Τά ψά-

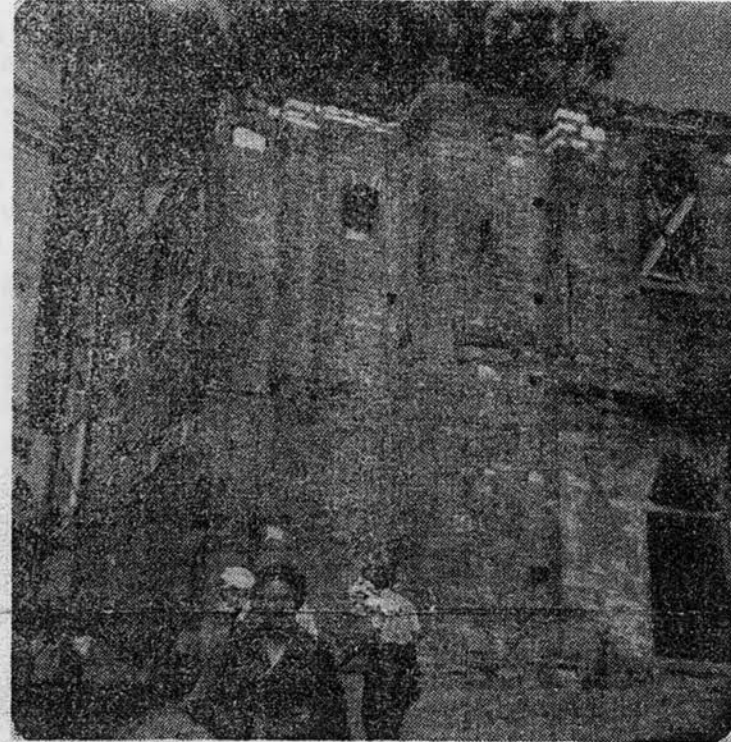
Προσφορά δώρων στον Τούρκο πρόεδρο τής παλιάς Τρίγλιας

Μήπως ήταν όνειρο; Κάτι τέτοιο θά είναι, γιατί εγώ μιά άπλή νοικοκυρά, πώς θρέθηκα με κάνω κρουαζιέρα στα νησιά και στα παράλια τής Μ. Άσίας; Νά με σεβήρουν στην ωραία τραπέζαρία του πλοίου «Κένταυρος» τά πλούσια και εκλεκτά φαγητά, νά θρίσουμε κάθε θράδυ τον χορό μαζί με τους πατριώτες μου; Νά ξαναδώ τον τόπο που γεννήθηκα ύστερα από 56 χρόνια, τó πατρικό μου σπίτι. Ν' ανέσω πάλι τά σκαλιά που άβδαινα μικρή και, που με φώναζαν νά προσέχω νά μίν κατακυλήσω;

μας γείτονας, που μās συνόδευσαν. Όταν ήταν μικρός έπαιζε με τ' αδέρφια μου, γιατί οί γονείς μας ήταν φίλοι. Μά πρέπει ν' αφήσουμε το πατρικό μας. Η ώρα περνά. Μιά τελευταία ματιά, ένας λυγμός και κλείνουμε τήν πόρτα. Με τί πόνο... οί δύστυχοι γονείς μας τήν έκλεισαν τó 22, όταν αναγκάστηκαν ν' αφήσουν όλα τους τά υπάρχοντα και νά τρέξουν νά σώσουν τή ζωή τους. Τραβάμε για τήν Παντοδασίλισσα. Δυό δήματα από τó σπίτι μας. Τά μικρά τρέχουν νά φέρουν τó κλειδί. Ένα μικρό πορτάκι είναι ή είσοδος στην ωραία παλιά εκκλησία, που αλοίμονο τά χάλια τής. Στο νάρθηκα και ένα μέρος του ναού έχουν φυτέψει ντοματιές, πιδ εκεί μιά στίβα κοπριά και στον ίερό άλλη στίβα από σινίδια. Τά παραμερίζουν για νά φωτογραφήσουν τις ζωγραφίες των τοίχων, εσες έμειναν, που παριστάνουν αγγέλους και τον "Αη—Γιάννη. Ο τρούλος καμαρωτός στηρίζεται σε 4 κολώνες κάθε ρυθμού. Στηρίζεται πεισματικά και άγριαντα: τó πέλαγος σαν κάτι νά περιμένει. Έδω λειτουργήσε άπειρες φορές ο Χρυσόστομος ό έθνομάρτυρας. Αυτός ό ναός ήταν καμάρι τής περιοχής. Έδω ό πατέρας μου ήταν επίστροπος 8 χρόνια.

Ο γέρο Τούρκος που μās άνοιξε έκλαιγε με λυγμούς. Φεύγουμε για νά συνεχίσουμε τήν έρευνα νά δρούν όλοι τά σπίτια τους, τά συγγενικά τους. Μά πάνω στο Δήμα τó καζινο, που μόνο ή ωραία τοποθεσία έμεινε, γίνεται νταβατούρι. Μιά νότα χαρούμενη. Οί Τριγλιανοί χορεύουν, εκεί που οί γονείς τους γλεντούσαν οικογενειακώς. Τρέχουμε και μεις και συνεχίζουμε.

«Χορεύεται Έλληνίδες μου, χορεύεται Έλληνίδες, δέν έμπο-τό κάλοκαιρι έδαξαν τις ντάνες για τά κουκούλια και που τó χειμώνα τó ένα χρησίμευε για κελάρι. Κλαίμε με λυγμούς και μαζί μās ό Τούρκος ό παλιός

Ο "Αη—Γιώργης του Πάνω μακαλά

γαλύτεροι θυμούνται. Νά ό "Αη Γιώργης, τώρα σινεμά, άλλη έκκλησία άποθήκη κλπ.

Η ώρα πέρασε και φεύγουμε για τήν Προύσα. Οί νέοι κάτοικοι τής Τρίγλιας μās συνοδεύουν ως τ' αυτοκίνητα και μās χαιρετούν. Και τó βραδάκι πά-

θηνα; Πού είναι ρωτούν. Μου άπαντούν: «Αυτά είναι στο βάθος, δέν φαίνονται...»

Και τά σύνορα τελειώνουν, έπως και τά όνειρα σαν αυτό που ζήσαμε έξη μέρες πάνω στο πλοίο του Καβουνίδη, στον «Κένταυρο».

Γκρουπ Τριγλιανών στην πλατεία του χωριού

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ κ. ΑΓΓΕΛ. ΤΣΑΚΩΝΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΤΣΑΚΩΝΕΙΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ «ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΑΣ» ΣΤΑ «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ»

Κα Μποχώρη,

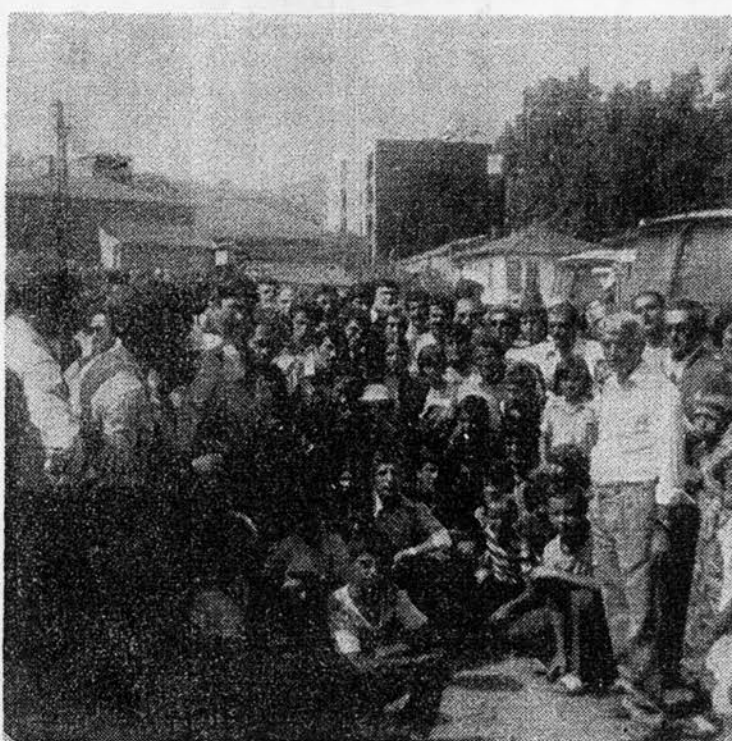
Όμολογώ ότι ή συγκλονιστική έκκλησή σας στη «Τρίγλιανά Νέα» με συνεκλόνησε. Διερωτήθην τί συνέβαινε. Υπέστη τó κτίριο ζημιές από τους σεισμούς ώστε νά κινδυνεύη νά καταρρεύσει;

Άλλά τó Νηπιαγωγείο είναι τόσο στερεό ώστε νά μη κινδυνεύη πρό παντός προς τó μέρος του Κοινοτικού Μεγάρου, έπως διατείνεται ή Κα Μποχώρη, καθότι και τó κοινοτικό μέγαρο είναι καινούριο και στερεό. Ο ισχυρισμός τής ότι διαρρηγγύουν τήν προς τήν κοινότητα θύραν δέν ευσταθεί. Καθότι προς τó μέρος ακριβώς εκείνο είναι έγκατεστημένη ή αστυνομία που σκοπός και καθήκον τής είναι ή προστασία του σχολείου και τής κοινότητος γενικά. Με τήν έκκλησή τής «Βοηθήστε μās» ως διατρέχουσα κίνδυνον από διαρρηξίας και κλέπτας, δυσφημεί και τήν αστυνομία ως άνίκανον νά προστατεύη τó πρό αυτής μέγαρον και τους κατοίκους τής Τρίγλιας ως κλέπτας και διαρρηξίας και αυτό δέν τής τó συγχωρώ. Άλλοι είναι οί λόγοι — και τήν προκαλώ νά τους άποκαλύψη. Γι' αυτό άπέριψα και ήγήθηθην νά πληρώσω τον έξ 9.000 δρχ. λογαριασμόν άξίαν ενός κιγκλιδιώματος, τον όποιον με άπέστειλεν με τήν νεαράν βοήθην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο Σύλλογος Τριγλιανών θεωρεί καθήκον μετά τήν διαπίστωση τής έξαιρετικής επιτυχίας τής έκδρομής στην χαμένη μας Πατρίδα Π. Τρίγλια νά ευχαριστήση θερμότατα τήν Άτμισπλοία Καβουνίδη, διά τήν ευγενή προσφοράν τής νά αβς έξυπηρετήση από πāσαν άποψη καθ' όλην τήν έκδρομή με τó έξαιρετό Κρουαζιερόπλοιο «Κένταυρος» εις Π. Τρίγλιαν, Σκόπελον, Σκιάθον, Σμύρνην, Άιον, Κωνσταντινούπολη, Προύσα, Άθινο και Ουρανούπολη.

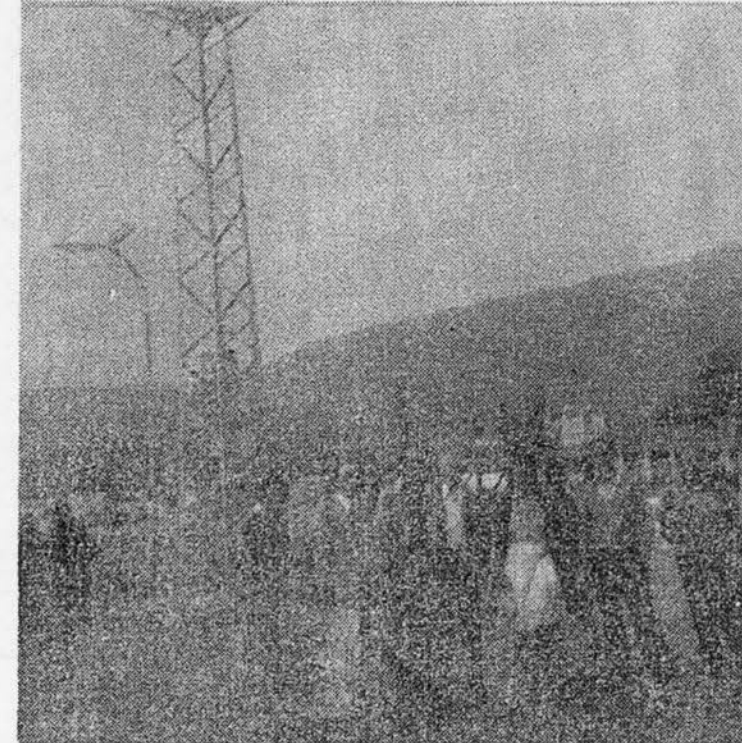
Τό Διοικ. Συμβούλιον του Συλλόγου Τριγλιανών θεωρεί καθήκον νά ευχαριστήση τον έθελοντήν συντάκτην τής έφημερίδας μās κ. Ιωάνειμ Μήσου, διά τις μεγάλες υπηρεσίες που προσφέρει διά τήν σύνταξιν των «ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΝΕΩΝ», ως και διά τήν υπέροχη εργασία του, που πρόσφερε καθ' όλην τήν διαδρομήν με τó Κρουαζιερόπλοιο «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ» στην λήψη φωτογραφιών, κινηματογράφησης και μαγνητοφώνησης τής έκδρομής και τήν άργάνωση διαφόρων λαμπρών εκδηλώσεων καθ' όλην τήν διάρκειαν αυτής.

Ο Τούρκος πρόεδρος του χωριού και οί Πρόεδροι του Συλλόγου μας ανάμεσα σε πλήθος Τούρκων μικρών

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΑΙ

- 825) Παπαροκτούς Ήρακλής, Εύδοκία Θεσ) νίκη, 827) Καλάης Λεων. Θεσ) νίκη, 828) Καλάης Άναστασιος Ξάνθη, 829) Χατζηαναστασιος Χρυσούλα Ξάνθη, 830) Κοκκάλας Δημ. Θεσ) νίκη, 831) Βελισσάρης Σταύρος Καβάλα, 832) Βελισσάρης Λάζαρος Καβάλα, 834) Καβουνίδου Μαρία Θεσσαλονίκη, 835) Άμπελάς Γεώργιος Θεσ) νίκη, 836) Άθανού Σοφία Θεσ) νίκη, 837) Άμπρουσ Σταύρος Θεσ) νίκη, 838) Χριστοφορίδης Σωκράτης Θεσ) νίκη, 849) Τσάκωννα Άγγελική, 840) Καρτινέρ (Ζαρζαδατσή) Θεόδωρος Καναδάς, 842) Γαζήλα Κατίνα Θεσ) νίκη, 843) Χονδράκη Ε. Έλένη Άθηναι, 844) Ήλιάδης Γεώργιος Θεσ) νίκη, 845) Μήλιου Κατίνα Καβάλα, 849) Βογιατζή Άναστασία Θεσ) νίκη, 850) Άσκέρης Κων. Θεσσαλονίκη, 851) Μπάρμπας Ίορδάνης Θεσ) νίκη, 852) Τσαρκαμάνης Δημήτριος Θεσ) νίκη, 853) Στεργίου Ίορδάνης Θεσ) νίκη, 855) Δουμάνης Ήρακλής Θεσ) νίκη, 856) Άτζέμης Παναγ. Θεσ) νίκη, 857) Καραμανλής Άπ. Θεσ) νίκη, 859) Γιαζιτζόγλου Έλευθερία Νέα Τρίγλια, 860) Μοσχούτση Μερσέπη Θεσσαλονίκη, 861) Παρθαλού Νίκη Θεσσαλονίκη, 862) Λεοντής Άντώνιος Άμερική, 863) Πάκης Γεώργιος Άμερική, 864) Τσάκωννα Ήρω Θεσ) νίκη, 865) Πιστικίδης Άθαν. Ραφήνα, 866) Δημητριάδης Χαρ. Θεσσαλονίκη, 869) Βεζυρτζή Δημήτρα Θεσσαλονίκη, 870) Γιαννούλη Άνθη - Πάτρα, 872) Μαντοπούλου Άννα Θεσσαλονίκη, 873) Μήτσου Γαβριήλ Θεσσαλονίκη, 874) Άνθη Δάμνα Καναδά, 875) Κοκκινίδης Ιωάννης - Σέρραι, 876) Μπαντίλα Χρηστίνα Θεσσαλονίκη, 877) Ταυά Νιολάου Θεσσαλονίκη, 878) Μαστρανέστης Άπόστολος Κοζάνη, 879) Παπαδάκης Άριστος Δράμα,
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑ. ΡΑΦΗΝΑΣ
- 1) Ο πρόεδρος τής κοινότητος Ν. Μητώσης, 2) Άποστόλου Σπύρος, 3) Πετρακόγλου Λίτζα, 4) Άλεξοπούλου Άννα, 5) Ντεβερικίου Όλυμπία, 6) Μαθίας Σταύρος. Τους ευχαριστούμε όλους.
- Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ
- Καν Μαρίαν Γιακάδη—Γιαννίκου — Άμερική.
- Όπως γράφεται και δημοσιεύτηκε στο φύλλο μās τής 16ης Ίουλίου 1978 ο χρονογράφος των «Τριγλιανών Νέων» κ. Γ. Χατζηαναστασιος, είναι αυτός που σημειώνετε στο γράμμα σας. Η διεύθυνσίς του είναι: Γ. Χατζηαναστασιος Άλκμήνης 4 (Καμπά) Άθηναι

Ένα γκρουπ Τριγλιανών στο λιμάνι των παλιών Μουδανιών

Ναυαγοσωστική άσκηση των εκδρομικών μέσα στο πλοίο

Ένα όνειρο πραγματοποιείται

Του Αντιπροέδρου κ. Γ. Μήτσου

Γεννήθηκα από γονείς Τριγλιανούς στη Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής. Από τον παπού μου, την γιαγιά μου, τους γονείς μου άκουγα για την Παλαιά Τρίγλια, ότι η πατρίδα μας ήταν ένα ωραίο γραφικό χωριό της Βιθυνίας. Όταν τον χειμώνα ο βορρικός φυσούσε μανιασμένα και το κρύο ήταν τσουχτερό έμεις καθισμένοι γύρω από το τζάκι περιμέναμε τους γέροντες να μας διηγηθούν ιστορίες. Αυτοί άρχιζαν για την πατρίδα, την ομορφιά της και τα διάφορα αξιοθέατα. Η διήγηση μας έφερνε πέρα μακριά προς την Ανατολή και ή νοσταλγία μας έτρωγε έμεις τους μικρούς, που συχνά ξεγνοούσαμε τα παιχνίδια και ρωτούσαμε διψασμένοι να μάθουμε και ο πατέρας άρχιζε να λέει!...

Είχαμε ένα σχολείο μεγάλο που το έκτισε ο Χρυσόστομος Σμύρνης. Μια έκκληση που τη ψηφιδωτά της είναι τα μοναδικά στον κόσμο. Για την Βαϊνού, για το Καζίνο, για την Μύτη που κάνανε μπάνια. Για τις ωραίες ελιές, το λάδι, για τις σούφρες, για τα μοναστήρια της, τον Άγιο Σωτήρα, το Μείντάνι και πολλά άλλα.

"Όλα αυτά μου είχαν μείνει σαν κινηματογραφική ταινία στο νοού μου. Και να που ή ταινία ξετυλίγεται μπρος στα μάτια μου. Ύστερα από 56 χρόνια το όνειρο πραγματοποιείται. Ένα ήλιόλουστο βραδινό με το Κρουαζιερόπλοιο του κυρίου Καθουνίδη τον «Κένταυρο», πραγματοποιείται μια ένδοξη του Συλλόγου Τριγλιανών, του οποίου είμαι αντιπρόεδρος. Είχα πόθο να μάθω πολλά για την παλαιά Τρίγλια και γράφτικα στέ σύλλογο. Από τους μεγαλύτερους μου άκουγα πολλά πράγματα, που μου έκαναν μεγάλη εντύπωση, πως οι παλαιοί ήταν πιο έξυπνοι και δραστήριοι, καιτοι βρίσκονταν σε ξένο έδαφος, από τους σημερινούς. Και πάντα ήθελα να γνωρίσω αυτά τα μέρη που έζησαν οι πρόγονοί μου. Και να που δόθηκε η ευκαιρία.

Η χαρά και η συγκίνηση ήταν μεγάλη γιατί το ταξίδι θα γινόταν οικογενειακά. Με τον πατέρα μου, τους θείους μου, τα αδέρφια μου, τις εξαδέλφες μου, μόνον που έλειπε η μητέρα μου. Τί κρίμα, που δεν μπόρεσε να δει και αυτή αυτά τα μέρη, που πρωτοείδε το φώς του ήλιου...

Ένω το πλοίο διέσχισε τη θάλασσα μπήκαμε στην Προποντίδα και φθάσαμε στα Μουδανιά. Από εκεί παίρνομε τα πόλινια για να πάμε στην Τρίγλια. Η άγωνία μου κορυφώνεται και η συγκίνησή μου είναι μεγάλη, όταν άκουω μια φωνή: Νά ή παλαιά Τρίγλια!... Υρίζω και τί να δω: Ένα υπέροχο τοπίο!! Σπίτια γραφικά και δρόμοι με καλντερίμια... Αμέσως έρχεται στο νοού μου ή διήγηση των γονέων μου του παπού και της γιαγιάς, όταν άκουγα ακόμα μικρός καθισμένος στα γόνατά τους.

Τα γνώρισα τα μέρη σαν να τα είχα δει, γιατί είχαν μείνει στην μνήμη μου οι εικόνες δλοζώντανες. Και σεις νέοι Τριγλιανοί, εάν αξιωθήτε και δείτε αυτά που είδα, θα ξαναζωντανέψη ή ταινία της πατρίδας μας μπρος στα μάτια σας, όπως και οι δικοί σας γονείς και οι δικοί σας παπούδες σας την είπαν.

Τριγλιανοί, Διαβάζετε τα «ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ», είναι ή έφημερίδα σας.

Ο Χρισόστομος Γιαρένης από την Ραφήνα

ΕΓΙΝΕ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Με τη συμπλήρωση 56 χρόνων από την μικρασιατική καταστροφή έγινε στις 24 Σεπτεμβρίου στην Άγια Σοφία, μνημόσυνο για τα θύματα της μικρασιατικής καταστροφής και τους μητροπολίτες έθνομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης, Άμβρόσιο Μοσχονησίω, Γρηγόριο Κυθωνιών, Προκόπιο Ίκονίου και άλλους.

Το μνημόσυνο τέλεσαν τα μικρασιατικά σωματεία: «Ένωσις Σμυρναίων και Μικρασιατών Βορείου Ελλάδος», «Σύλλογος Τριγλιανών Θεσσαλονίκης» και «Μορφωτική Άδελφότης Μικρασιατών».

Χοροστάτησε ο αρχιμανδρίτης Άθανάσιος και παρέστησαν: ο ύφυπουργός συγκοινωνιών κ. Μούτσιος, ο γεν. γραμματέας Β. Ελλάδος κ. Βαλαδάκης, ο νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Πυλαρινός, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Μιχ. Παπαδόπουλος, ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Ν. Νικολαΐδης, ο υποδιοικητής αστυνομίας Θεσ) νίκης κ. Ντίγκας, εκπρόσωπος του Σ. Ε. Προσκόπων, ο πρόεδρος του συνδέσμου επέδρων αξιωματικών κ. Άλ. Αλεξιάδης, ο πολιτευτής κ. Άλ. Καλλιδόπουλος, ο εκπρόσωπος της Εξέλιου Λέσχης κ. Πολ. Ίσωνίδης, ο εκπρόσωπος του σωματείου Μικρασιατών «ο Αΐσωπος» κ. Δημ. Καρασάββας, τα προεδρεία των σωματείων Ένώσεως Σμυρναίων και Μικρασιατών Β. Ελλάδος,

του συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, του συλλόγου Μικρασιατών «ο Ίσωπος», του συνδέσμου επέδρων αξιωματικών Ν. Θεσσαλονίκης, και της μορφωτικής αδελφότητος μικρασιατών, καθώς και πολλά μέλη των σωματείων.

Μετά την επιμνημόσυνη δμιλία που εκφώνησε ο πρόεδρος της Ένώσεως Σμυρναίων και Μικρασιατών, ο αρχές και τα σωματεία κατάθεσαν στεφάνια στον άδριάντα του έθνομάρτυρα Χρυσόστομου Σμύρνης στην πλατεία Άγιας Σοφίας.

H ΟΜΙΛΙΑ

Άναφερόμενος στη μικρασιατική καταστροφή του 1922, ο πρόεδρος της Ένώσεως Σμυρναίων και Μικρασιατών Βορείου Ελλάδος, δικηγόρος κ. Γ. Σαρρόγλου, είπε ότι είναι ή τραγικότερη σελίδα των Έλλήνων, τραγικότερη ακόμα και από την άλωση της Πόλης του 1453.

«Τα στοιχεία εκείνα που συνθέτουν τον τραγικό χαρακτήρα της μικρασιατικής καταστροφής, τόνισε ο κ. Σαρρόγλου, είναι το ότι καταστράφηκαν τα όνειρα που έπλεξε το έθνος επί αιώνες και που άρχισαν να υλοποιούνται με την μικρασιατική εκστρατεία του '19 και τη συνθήκη των Σεβρών, ή φρικαλέα και μεθοδική εξόντωση του ελληνικού πληθυσμού εκατοντάδων χιλιάδων Έλλήνων, ο συ-

Ο συμπατριώτης μας κ. Άθαν. Κουλούρης αγοράζει κουλούρι στην Κωνσταντινούπολη

Νεκρολογία προς τιμήν Αϊκατερίνης Μαστρογιάννη

Συμπληρώθηκαν σχεδόν έξη μήνες από τον τόσο άπρόσμενα χαμό σου, αγαπημένη μου γιαγιά. Μας άφησες στην καλύτερη εποχή του χρόνου επάνω στην Άνοιξη, την οποίαν περιμένεις ειδικά φέτος τόσο γρήγορα να ρθή, για να συναντήσεις τον αγαπημένο σου γιό που τόσα χρόνια είχες να τον φιλήσεις, να του χαϊδέψεις τα μαλλιά, να τον γεμίσεις με μητριές ευχές. Ο χαμός σου άφησε μεγάλο κενό και στα παιδιά σου αλλά πολύ περισσότερο στον παππού. Έλεινε σίγουρα σε έκλαψαν και ή σε κλάψουν, αλλά γρήγορα θα βρουν την παρηγοριά μέσα στον ρυθμό της ζωής μαζί με τις οικογένειές τους, για εκείνον όμως που μένει το κενό της απουσίας σου μεγάλο είναι για τον «Αναστάση» όπως σου άρεσε να φωνάζεις τον παππού. Εκείνος μόνος του γυρνά μέσα στο σπίτι και όπου σταθεί και όπου βρεθεί βλέπει ζωντανά τα σημάδια της παρουσίας σου. Οι καθημερινές σου συνήθειες του έγιναν δίωμο που ακόμα και τώρα άναπολεί τί θα επιθυμούσες να κάνεις ή τί συνήθιζες να ζητάς κάθε στιγμή. Η γειτονιά σε ζητά γιατί πάντα σε σένα έβρισκε μια καλή μητέρα, μια πιστή φιλενάδα, έναν καλό λόγο, μια σωστή συμβουλή. Τό χωριό και εκείνο θα σε ζητά διότι έσύ εκπροσωπούσες μια γνήσια πατριώτισσα, μια φιλογεή Τριγλιανή, μια άστείρευτη πηγή άναμνήσεων και διηγήσεων όλου του παλιού εκείνου καιρού. Για μένα υπήρξες μια σωστή γιαγιά, που μέχρι την ήλικία των δέκα ετών μπορούσες να με κρατάς κοντά σου με τα παραμύθια και τις διηγήσεις σου, αργότερα που μεγάλωσα, με τις συμβουλές σου και τις προτροπές σου και όταν ενηλικιώθηκα πιά με τα μικροκαυδακία μας δίδι πλέον τα ενδιαφέροντά μου είχαν ξεφύγει από τα πλαίσια τα οποία μπορούσαν να σε ευχαριστούν. Δυστυχώς γρήγορα σε έχασα, χωρίς καν να προλάβεις να με δεις να άρραδωνιάζομαι, να με τραγουδήσεις κάποιο από τα τραγούδια που ήξερες τόσο ωραία να λές. Ο παππούς όμως αφήνοντας ένα δάκρυ να ξεφύγει εκείνο τό βράδυ, για τό χατίρι μου και μόνο και για την αγάπη του για σένα, μου άφιέρωσε τό αγαπημένο σου τραγούδι που τόσα πολλά του θυμίζε από την ζωή σας «Τό χρυσό μου καναρινί», αποδίδοντας έτσι, έναν ύστατο φόρο τιμής στην αγαπημένη του «Κατερίνη» και δίνοντας την ευκαιρία σε μένα να τον ήχογραφήσω, για να έχω για έλπο μου τη ζωή, ζωντανή την παρουσία σου και την αγάπη του σής έμνου. Άς είναι λοιπόν έλαφρό τό χόμο που σε σκεπάζει οσθατική μου γιαγιά και να είσαι σίγουρη πως θα σε θυμώμαστε με αγάπη και κάποιο θαυμασμό.

Η έγγονή σου «ΜΑΡΙΑ»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ
Η κ. Δημητρίου Δαλικρώνη έκανε τό λαχταριστό γιό.
— Η κ. Κώστα Βακαλούδη έκανε κοριτσάκι.
— Η κ. Φωτίου Γλαράκη έκανε κοριτσάκι.
— Η κ. Χρήστου Τσαματίνα έκανε κοριτσάκι.
ΣΤΗΝ ΡΑΦΗΝΑ
Η κ. Χρυσούλα Τόλια γέννησε κορίτσι.
ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ
ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Η Σούλα Βούλγαρη βάπτισε τό αγοράκι του Νικ. Καμίνη και τό όνόμασε Βασίλη.
— Ο κ. Ιωάννης Χατζηφωτιάδης βάπτισε τό κοριτσάκι του κ. Μιχάλη Μπάριμπα και τό όνόμασε Φροσύνη.
— Η Άνθούλα Άθανασίου βάπτισε τό κοριτσάκι του Διονυσίου Καραγιάννη και τό όνόμασε Ζωή.
ΆΡΡΑΒΩΝΕΣ
ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Ο κ. Στέλιος Λιάκος και ή δ. Σταυρούλα Άνδρέου ήρραβωνίσθησαν.
— Η δίδα Μαστραλέξη Μαριάννα με τον κ. Μανουσάριδη Χριστόφορο.
ΣΤΗΝ ΡΑΦΗΝΑ
Η δίδα Καλλιόπη Π. Ραφτόπουλου και ο κ. Θωμάς Δ. Άρακηνήλης.
ΚΗΔΕΙΕΣ
ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Η Άμαλία Μπαμπαροκστή, 29 ετών.
— Η Μαρίκα Βουλγαράκη, 82 ετών.
— Ράδος Άπόστολος, 70 ετών.
— Βάσω Μπουλάκη 68 ετών.
— Κωνσταντίνος Κανούλας 58 ετών.
— Σταύρος Κοτσαστράκης 75 ετών.
— Μαρίκα Άγγίδου 45 ετών.
— Η Άμαλία Θεοχαρίδου, ετών 30, τό γένος Παπαροκστή.
ΣΤΗ ΡΑΦΗΝΑ
— Ο Δημήτριος Α. Κούτρης, ετών 70.
— Ο Δημήτριος Χρ. Μπερτόλης, ετών 76.
— Η Εύμορφια Καμπά, ετών 55.
— Ο Ήλιος Περικλέους, ετών 80.

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ο Βασίλειος Χρ. Παπαβασιλείου ετών 60.
— Η Μερóπη Μοσχοθή ετών 70.
ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ
Ο Νικόλαος Μπαρούτης, Έδμόντον Καναδά.
— Ο Γορδάνης Μανίτης, Έδμόντον Καναδά.
— Η Άναστασία Βέγου τό μένος Μπαρούτη, Έδμόντον Καναδά.

— Ο Νικόλαος Σοφοκλέους διετέλεσε επί οειράν ετών διδάσκαλος τής τουρκικής γλώσσας στα σχολεία Προύσας, Μουδανιών, Τρίγλια. Ένυμφεύθη την Σοφία Καλαφάτη, αδελφή του Χρυσόστομου Σμύρνης. Άπέκτησε δύο κόρες, ή μία έχει σύζυγον τον συμπατριώτη Άπόστολο Μαθία στον Καναδά, ή δε άλλη τον κ. Έμμ. Μεγαλοοικονόμου. Ο Σοφοκλέους σμειώσε εθνικότητά έδραση ως πολιτικός Διοικητής στο Νομό Σμύρνης.

Ο Βασίλειος Καζάκος.
Οι θανόντες είναι οι πρώτοι μετανάστες από την Παλαιά Τρίγλια στον Καναδά.
Ο Σύλλογος Τριγλιανών και ο εδρισκόμενος στην Ελλάδα κ. Γεώργιος Μαυρομάτης συλλυπονται τα μέλη των οικογενειών των.

Δωρεά

Ο κ. Άπόστολος Βιάδης αντί στεφάνου διά την Άμαλία Θεοχαρίδου κατέθεσε 1.000 δραχ. στο Παράρτημα Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Ο Π.Ο.Τ. Ν. Τρίγλιας άρχισε τους άγώνες του στο πρωτάθλημα Α' κατηγορίας του Νομού μας, με πολλή όρεξη και μεγάλη αίσιοδοξία.

Με νέο διοικητικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από τους Έλευθερίου Θεόδ. Πρόεδρο, Δελιμανώλη Άθαν. Γεν. Γραμματέα, Μήτσου Γαβριήλ αντιπρόεδρο, Πετράκογλου Παν. ταμία, Έσδεσάτση Άν. Έφορο, Μούγνα Κων. και Καρούζα Ήλία Συμβούλους και Γιαννακά Χρυσ. Σύμβ. Δημοσ. Σχέσεων και με προπονητή τον κ. Γεώργ. Μακρή, οι ποδοσφαιριστές Μαλακός, Παρρασκειάς, Βούλγαρης, Παρέσης, Σγουρής, Κοντολέων, Κακαρίκας, Καραποστόλου, Μπαρμπής, Καλιαντζής, Καρασάββας, Στεφανίδης, Τσιρακμάνης, Καρούζας, Διαμαντάκης, Μαστραλέξης, Μπαμπαροκστής, Σγουρής, Βασιλόγλου, όπόσονται πως φέτος θάνα επι τέλους ή χρονιά της Τρίγλιας.

Άν κρίνομε από την προετοιμασία της ομάδας, από τις έντατικές προπονήσεις και από τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα, πιστεύομε πως με λίγη προσοχή και τύχη, πολλά μπορούν να επιτευχθούν.

Φιλικά παιχνίδια
Τρίγλια — Φορτούνα 2—1
Άπόλλων Καλαμαριάς — Τρίγλια 1—0
Τρίγλια — Συντριβάνι 5—1

Πρωτάθλημα
Άγιος Νικόλαος — Τρίγλια 1—2
Τρίγλια — Νικήτη 1—0
Στρατώνι — Τρίγλια 0—2

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του ΠΟΤ στην προσπάθειά του να άνταπεξέθλη στα τρέχοντα οικονομικά του έξοδα, κυκλοφόρησε λαχνούς μιας λαχειοφόρου άγοράς με πλούσια δώρα (πλυντήριο, μαγνητόφωνα κλπ.). Παρακαλούνται οι φίλαθλοι να βοηθήσουν την προσπάθεια αυτή.

Ευχαριστήριο

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Π.Ο.Τ. ευχαριστεί θερμά τό Σύλλογο Τριγλιανών για τη δωρεά μιας πλήρους στολής στους ποδοσφαιριστές.

Ο Νικόλαος Σοφοκλέους διετέλεσε επί οειράν ετών διδάσκαλος τής τουρκικής γλώσσας στα σχολεία Προύσας, Μουδανιών, Τρίγλια. Ένυμφεύθη την Σοφία Καλαφάτη, αδελφή του Χρυσόστομου Σμύρνης. Άπέκτησε δύο κόρες, ή μία έχει σύζυγον τον συμπατριώτη Άπόστολο Μαθία στον Καναδά, ή δε άλλη τον κ. Έμμ. Μεγαλοοικονόμου. Ο Σοφοκλέους σμειώσε εθνικότητά έδραση ως πολιτικός Διοικητής στο Νομό Σμύρνης.